

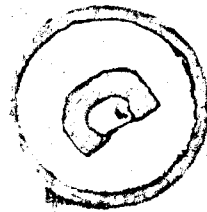
ဝိဇ္ဇာတိရိယ ဝိသုဒ္ဓိဝါဒကံ

ဒီဇင်ဘာ-၁၉၃၁

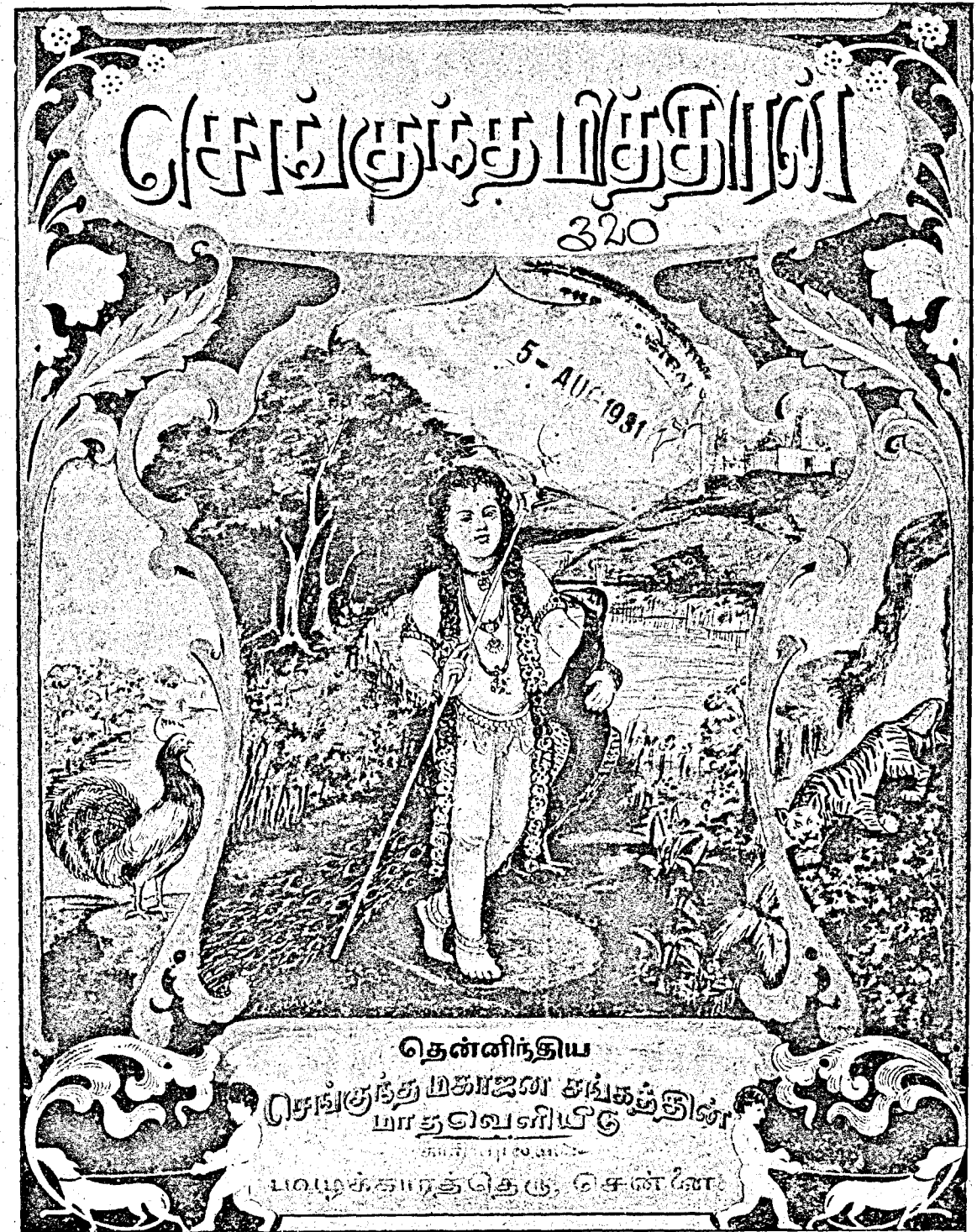
၇၃-၆၆. ၄-

Aug, 1931

၆၆. ၄.

၁၂
၄၅၂၅၄-၂၁၁, ၂၂၈
N31.5.4
158897

உள்ளடக்கம்

செங்குந்தர்கள் மகாநாடு	89
தென்னிந்திய செங்குந்தர் இரண்டாவது மகாநாடு காஞ்சிபுரம்	90
அறிவியல் பகுதி:—III கவிமண்பாரை	91
பொன் நிலக்கரி	93
குலாபிமானப் பகுதி:—திருமுதுகுன்றம் செங்குந்தர்கள் கொடியேற்று மடம்	95
சுகாதாரப் பகுதி:—தேவ சுகம்	97
சத்துள்ள அரிசி	99
தொழிற்பகுதி:—நம்மவர் கைத்தொழிலும், வியாபாரங்களின் தற்கால நிலையும், அவற்றை வளர்க்கும் முறைகளும்	102
மாதர் பகுதி:—மாதரொழுக்கக் குழி	105
புது உலகமும் பழைய உலகமும்:—இந்திய சாவியர் மகாநாடு	106
நிருபம்	109
கிளர்ச்சி	110
செங்குந்தர் இரண்டாவது மகாநாடு வரவேற்புச் சபைக்கூட்டம் காஞ்சிபுரம்	114

சந்தாதாரர்கட்கு அறிக்கை.

நமது இரண்டாவது மகா நாட்டு வேலைகளில் பிரசாரங்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்பு நடைபெற்றதால் 'செங்குந்த மித்திரன்' சந்தா வசூலுக்கு வெளியில் வாழியவில்லை. அநேக சந்தாதாரர்கள் மகா நாட்டுக்கு வரும்போது கொண்டு வருவதாக அறிவித்துள்ளார்கள். ஆங்காங்குள்ளவர்கள் முபற்சித்துத் தங்கள் தங்கணர் சந்தா முழுதும் வசூலித்துக் கொண்டு மகா நாட்டுக் கொட்டகையில் அமைக்கப் பட்டுள்ள 'செங்குந்த மித்திரன்' ஆபீஸில் செலுத்திவருமாறு வேண்டுகிறோம். சந்தா பாக்கி ஒவ்வொரு ஊரிலும் அதிகமாக இருக்கிறது. 'மித்திரன்' பணக்கஷ்டத்தால் ஒவ்வொரு மாதமும் தாமதப்பட்டு வருகிற தென்பதைக் கவனித்துப் பாக்கியின்றிச் சந்தாவினைச் செலுத்திப் பத்திரிகை வளர்ச்சிக்கு ஒத்தாசை செய்வீர்களாக.

நன்கொடை

தேவகோட்டை ஸ்ரீ முகாணந்த வைத்தியசாலை ரேடிவ் டாக்டர் திரு. S. P. V. P. வால சுப் பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் மூலம் தலைச்சங்கத்துக்கு வசூலித்தனுப்பிய நன்கொடை:—

தேவகோட்டை திரு. சி. ரங்கசாமி முதலியார் அவர்கள் புத்திரர் திரு. சுப்பய்யா முதலியாருக்கும் ஷை யூர் திரு வீர. பி. சி. சப்பாதி முதலியார் அவர்கள் புத்திரி திருவாளர் செல்வி தனபாக் கியதம்மாளுக்கும் 24-4-31 இத்திரை திங்கள் 11-ம் நாள் சங்கிரவாரத்தன்று நடந்தேறிய திருமணத்தில் பெரியோர்களால் ஆகி கூறி வழங்கிய நன்கொடை ரூ. 2.

தென்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கத்தின் மாதா, வெளியீடு

ஆசிரியர் :—ம. சண்முகசுந்தர முதலியார், எம். ஏ., எல். டி.

தொகுதி—[௫] பிரஜோற்பத்தி வருஷம், சித்திரை மாதம் [பகுதி—ச]

செங்குந்தர் மகா நாடுகள்

பிரஜோற்பத்தி(௩) வைகாசிமீ 3, 4

(16, 17-5-31)உகளில்

காஞ்சிபுரத்தில்

தென்னிந்திய செங்குந்தர்
இரண்டாவது மகாநாடும்

செங்குந்த வாலிபர் மகாநாடும்
நடைபெறும்.

பல்லாயிரக்கணக்கான பிரதிநிதிகள் வருவார்களென
எதிர்பார்க்கப்படுகிறது

வருக! வருக!! செங்குந்தர்களைவரும் திரண்டு வருக!!!

விளம்பர சபைப் பிரகாரம் 3.

தென்னிந்திய செங்குந்தர் இரண்டாவது மகாநாடு

158897 காஞ்சிபுரம்.

அன்பு கெழுமிய ஐயன்மீர்,

நமது இரண்டாவது மகாநாடு காஞ்சிபுரத் தில் அடுத்த வைகாசிமீர் 3, 4 தேதிகளில் (மேமீர் 16, 17உ) சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அதற்கென நிர்மாணிக்கப்படும் “முத்தைய நகரில்” நடைபெறும்.

வைகாசிமீர் 3உ சனிக்கிழமை
காலை 6-30 மணிக்கு (ரயிலடியிலிருந்து)
தலைவர்கள் ஊர்வலம்
,, 8-30 ,, கொடியேற்று விழா
மாலை 2 ,, மகாநாடு திறப்பு விழா
,, 5 ,, வாழிபர் மகாநாடு

ஆரம்பம்
4உ ஞாயிற்றுக்கிழமை தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படும். (ஏனைய விவரங்கள் பின்னர் வெளியிடப்படும் நிகழ்ச்சிமுறைப் பத்திரிகையில் காணலாம்.)

மகாநாட்டில் தீர்மானங்கள் கொணர்விரும்புகிறவர்கள் 13-5-31ந் தேதிக்குள் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு அவற்றை அனுப்பிவிட வேண்டும்.

செங்குந்தர் இரண்டாவது மகாநாட்டுக்கு நமது தலைச் சங்கத்தின் ஸ்தாபகரும், திருவாரூர் முனிசிபல் கவுன்சிலரும் தாலுக்கா போர்டு அங்கத்தினருமாகிய திரு. T. N. சபாபதி முதலியாரவர்களும் வாழிபர் மகாநாட்டுக்குச் சிவகங்கை ராஜாஸ் ஹைஸ்கூல் தலைமை ஆசிரியர் திரு. S. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார் பி. எ., எல். டி., அவர்களும் தலைமை வகிக்க அன்புடன் இசைந்திருக்கிறார்கள்.

கோயமுத்தூர் ஸ்டேன்ஸ்மில் ஏஜன்டும், முனிசிபல் கவுன்சிலருமாகிய திருவாளர் வா. செ. செங்கோட்டைய முதலியாரவர்கள் மகாநாட்டுக் கொடியேற்று விழாவினை ஆற்றுவார்கள்.

பிரதிநிதிகள் பல்லாயிரக் கணக்காக வருவார்களெனத் தெரிகிறது. வருகின்றவர்கள் படுக்கை மட்டும் கொண்டு வர வேண்டும். அவர்கள் கொண்டு வரும் சாமான்கள் மீது

பெயர், ஊர், ஜில்லா இவற்றின் பெயரைத் தமிழில் எழுதி ஒட்டி வர வேண்டும்.

குடும்பத்துடன் வருகின்றவர்கள் 12-ந் தேதிக்குள் காரியதரிசிக்கு அறிவித்துவிட வேண்டும்.

தொண்டர் படையில் சேர விருப்பமுள்ளவர்கள் 10-ந் தேதிக்குள் மனுச் செய்து கொள்ள வேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொண்டர்கள் 14-ந் தேதி காலை மகாநாட்டுக் காரியாலயத்தில் ஆஜராகி மகாநாடு முடியும் வரையும் காஞ்சிபுரத்தில் தங்கி யிருக்க வேண்டும்.

மகாநாட்டுப் பந்தலில் கடைகளும், பொருட்சாலைகளும் வைக்க விரும்புகின்றவர்கள் 12-ந் தேதிக்குள் தாங்கள் விரும்பும் கடை அல்லது பொருள் இன்னதென்றும் இவ்வளவு இடம் வேண்டுமென்றும் மனுச் செய்து கொண்டு உத்தரவு கிடைத்ததும் அதற்குண்டான கட்டணத்தைச் செலுத்திவிட வேண்டும்.

மகாநாட்டு டிக்கட்குள் விவரம்.

வரவேற்பு அங்கத்தினர் ரூ. 3—0—0
பிரதிநிதி ரூ. 1—0—0
பார்வையாளர் (விசிட்டர்) ரூ. 0—4—0
பெண்மக்கள் டிக்கட் இன்றி அனுமதிக்கப் படுவர். அவர்கட்குத் தனி இடம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிக்கட்டுகள் மகாநாட்டுக் காரியாலயத்திலும் மகாநாட்டுக் கொட்டகையிலும் கிடைக்கும் வரவேற்பு அங்கத்தினர்கட்கும், பிரதிநிதிகட்கும் இனாமாக உணவளிக்கப்படும்.

விலாசம்:—

காரியதரிசி, செங்குந்தர் இரண்டாவது மகாநாட்டுக் காரியாலயம்,
506, ஆடிசன் பேட்டை, காஞ்சிபுரம்.

இங்ஙனம்,

கனக. தேய்வசிகாமணி முதலியார்,
(ஜில்லா போர்டு மெம்பர்)
காரியதரிசி.

அறிவியல் பகுதி

III. களிமண் பாரை (Clayey Rock)

[மு. த. வேலாயுதம் அவர்கள் விளக்கம் [சைகோன்].]

முதலாவதினம் களிமண்

களிமண் பல வகைப்படும். அழுக்கு நிறமாயும் செந்நிறமாயும் காணப்படும். மற்றும் இங்குக் கூறப்பட்ட எல்லா வர்ணங்களும் சேர்ந்து காணப்படுவது முண்டு. களிமண் தொடுவதற்கு மிகவும் வழவழப்பாய் இருக்கும். ஜலத்தை விட்டுவிடாமல் காபந்து செய்யும். களிமண் பாத்திரத்தில் தண்ணீர் வீட்டு வைத்தால் தேங்கிச் செல்லா திருப்பதைக் காணலாம். ஆகையினால்தான் தண்ணீர் தேங்கி வெளியே செல்லாமற்படிக்கு வயல் பூந்தோட்டங்கள் முதலியவைகளில் உள்ள வாய்க்கால்களின் நெடுகே களிமண்ணை அணை போடுகிறார்கள். களிமண் உள்ள நிலங்கள் மழையினாலோ, அல்லது தண்ணீர் பாய்ச்சுவதனாலோ ஜலத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு வெகுநாள் வரைக்கும் காபந்து செய்யும். இதற்காகவேதான் நிலங்களைக் களிப்புறச் செய்வதற்குக் களிமண்ணை அல்லது அதைச் சார்ந்த வண்டலோ டெடி நிலங்களுக்குப் போடுகின்றார்கள். விசேஷமாய்ப் புன்செய் நிலங்கள் மணற்பாங்காய் இருந்தால் களிமண் வண்டல் விடுவது வழக்கம். காரணம் யாதெனில் ஷை வண்டல் நிலத்திற்கு விட்டால் மண்ணோடு சேர்ந்து நிலம் களிப்பாகிறது. களிமண் ஊக்கு ஜலத்தைக் காபந்து செய்யக்கூடிய குணம் இருக்கின்றமையால், மழைத் தண்ணீரை வெகுநாள் வரைக்கும் காபந்து செய்கின்றது. இக்களிமண் சேராத நிலத்தில் கொஞ்ச நாளின்குள் தண்ணீர் வரண்டு போகின்றது. அதனால் பயிர்களுக்குக் கெடுதலாகின்றது. ஆகையினாலேதான் நிலங்களுக்குக் களிப்புள்ள வண்டல்களைக் குடியானவர்கள் விடுகின்றார்கள். நம்நாட்டு மக்களிற் பெரும்பாலார் வண்டல் விடுவது நிலத்திற்கு நல்லதெனக் கருதுகின்றாரே யொழிய அதன் காரணங்களை நன்கு அறிந்தவர் நம்முன்னோர்கள் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து அதன் சாராம்சத்தை ஒரு சிறு மொழியிலேயே எல்லாக் கருத்துக்களையும் அடக்கிப் பொதுவாக எல்லோருக்கும் குறிப்பாகப் பாரத மக்களுக்கும் பெருஞ் செல்வமாக வைத்து விட்டுப் போயினர். உதாரணமாக “நிலவளம்” என்று புராதன சரிதைகளிலும், இன்றும் பகர்வதைக் காணலாம். செழிப்புள்ள ஒரு நிலத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களில் களிமண்ணும் ஒன்று. இக்களிமண் சேராத நிலம் வளப்பந்தராதது என்பது

உன்னியே நீர்வளம் இருப்பினும் நிலவளம் அவசியம் வேண்டற்பாலது என்று எழுதி வைத்துள்ளனர்.

களிமண்ணில் தண்ணீரை ஊற்றிப் பிசைந்து பாண்டங்களும் பொம்மைகளும் செய்கின்றார்கள். மிகவும் எளிதில் பற்பல உருவங்களை அமைப்பதற்குக் களிமண் மிகவும் உபயோகப்படுகின்றது. ஆனால் இப்படிச் செய்த உருவங்களைக் காயவிட்டால் வெடித்துவிடும். குளை போட்டு நன்றாகக் காய்ச்சினால் மேற்படி உருவங்கள் கெட்டியாகின்றன. பச்சை, கருமை, செம்மை முதலிய நிறங்கள் பக்குவத்திற் சேற்றவாறு ஆகின்றன. குளையில் வேகும்பொழுது களிமண்ணில் அடக்கி யிருக்கும் ஒருவித உலோக சத்துப் (airnoxyde) பல வகை நிறங்களால் வெளிவருவதைப் பார்க்கலாம்.

உற்பத்தி:—களிமண் சாதாரணமாய் ஏரி, குட்டை முதலியவைகளிலும் கடலின் ஆழத்திலுங் காணப்படும். நீர் நிலைகளின் அடியில் வண்டலாகவும் மண்மேடாகவும் தங்கி நிற்கும். கெருப்புக் கல்லின் சத்தும் காரமுள்ள மண்ணும் ஒன்று சேர்ந்ததே களிமண். ஆகையினால்தான் ரசாயன நிபுணர் சிலிகேட் ஆப் அலுமினா (silicate of alumina) என்று சொல்லுகின்றனர்.

உபயோகம்: மண் குழுவாய் இருப்பதனாலும், குளையில் வெந்தபின் கெட்டியாய்ப் போவதனாலும், மனிதனுக்கு வேண்டிய உபயோகமான சாமான்களைச் செய்யக் களிமண் மிகவும் இன்றியமையாததாய் இருக்கின்றது. இதனை மண்ணோடு கலந்து சட்டி, பானை, செங்கற்கள், ஓடுகள் முதலியன செய்கின்றனர். சுத்தமான களிமண்ணைக்கொண்டு தட்டார்கள் வைத்திருக்கும் மூசை செய்யப்படுகின்றது. களிமண் இனத்தைச் சேர்ந்த “உழைமண்” என்னும் ஒருவித மண், கொழுப்பு, எண்ணெய் முதலிய கறைகளைச் சுலபமாய் இழுத்துக்கொள்ளும். இதற்காகவேதான் வண்ணங்கள் உடைகளை உழைமண் கலந்து வெள்ளாவில் வைப்பது. இம்முறை இந்தியாவில் வெகு புராதன காலத்திலிருந்தே கையாளப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் சமீப காலத்திலிருந்து வண்ணங்கள், சுலபத்திற்காக ஒருவித கார உப்பைப்போட்டு வெள்ளாவியில் வைக்கின்றனர். இம்மாதிரி செய்வது எவ்வகையினும் சிரேஷ்டமாகாது. விசேஷமாய்

காட்டுப்புறங்களில் உழை மண்ணைக் கொண்டு தான் சுவை செய்கின்றனர். இன்னும் சில வகைகள் வெளிப்புறங்களில் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு, ஆற்றோங்கிலோ அல்லது குளற் றோங்கிலோ காணப்படும் மண்ணை, இலுப்பைக் கட்டி, சிகைக்காய் முதலியவைகளுக்குப் பதிலாய்த் தலையிலிட்டுத் தேய்த்துக் கொள்வதைப் பார்க்க லாம். அதனால் எண்ணெயின் கசகசப்பு விட்டு விடும். இந்த மண் முன் சொன்ன உழைமண்ணே. இங்கு மாத்திரமல்ல, மேனாட்டிலும் கம்பளத்தி னால் தைத்த உடைகளில் எண்ணெய், கொழுப்பு முதலிய கறைகள் இருக்குமாயின் அவைகளை உழைமண்ணைக் கொண்டும் சுத்தி செய்கின்றனர்.

கிடைக்குமிடம்:—களிமண் இந்தியாவில் பெரும் பாலும் எங்குங் கிடைக்கக்கூடிய பொருளே. சர்வ சாதாரணமாய் இந்தியர்கள் மண்ணினாற் செய்த பாண்டங்களை உபயோகித்து வரு வதே போதிய சான்றும். மற்றும் உலோக வகைகள் கண்டு பிடிக்காத காலத்தில் மனிதர்கள் கல்லினாற் செய்த பாண்டங்களையும் மண்ணினாற் செய்த பாண்டங்களையுமே உபயோகித்து வந்த னர். எனினும் பின்குறிய மட்பாண்டங்களே பெரிதும் ஆட்சிக்கு வந்தன. அன்று தொட்டு இன்று வரையில் ஏறக்குறைய எல்லாத் தேயத் தார்களாலும் முற்றிலும் புராதீன வழக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்தியர்களாகிய நம் மாலும் மட்பாண்டங்கள் கையாளப்பட்டு வருகின் றன. இன்னும் பாரசீகத்தில் புராதீன மண்பாண் டங்களை மியூசியத்தில் காபந்து செய்து வைத்திருக் கின்றனராம். சமீபத்தில், சைனாவில் சில சாமான் கள் பூமிக்குள் அகப்பட்டனவாம். அவைகளில் 21136 மண்பாண்டங்கள் இருந்தனவாம். உலோக வகைகள் கண்டு பிடிக்காத காலத்திற்கு முன்னர் உபயோகப்படுத்தின மண் பாத்திரங்கள் இன்னும் சேன்ட்ஜெர்பன் மியூசியத்தில் இருக்கின்றனவாம்.

களிமண்ணைப் பூமிக்கு மேற்புறத்திலிருந்து மாத் திரம் எடுப்பதல்ல; பூமிக்குள்ளிருந்தும் எடுக் கின்றனர். வான்ஜிரார்ட் (Vangirard), இவ்ரி (Ivry), ஆட்டெயில் (Autueil), முதலிய இடங் களில் இருக்கும் சுரங்கங்களிலிருந்தும் களிமண் எடுக்கின்றனர்.

களிமண்ணில் அநேக விதமுண்டு. கவிலைன் (Kaolin) என்னும் மண் மிகவும் சுத்தமான களி மண் இனத்தைச் சேர்ந்ததாகும். இம்மண் பார் வைக்கு வெண்மையாய்க் காணப்படும். இதைக் கொண்டதான் ஜாடி பீங்கான் முதலியவைகள் செய்கிறார்கள். சேண்ட் இரையெக்ஸ் (Saint-Yrieix) என்னும் இடத்தில் அகப்படும் மண்ணைக் கொண்டு பீங்கான், கோப்பை முதலியவைகள் செய்யப்படுகின்றன. இம்மண்ணானது மாவயிரக் கல், கருங்கல் இவைகளோடு கரியமிலவாயு சேர்ந்த தண்ணீர் முதலியவற்றால் உருவமடைகிறது. இம் மண்ணினாற் செய்த பாண்டங்களில் வெகுநாள் வரையில் உபயோகிக்கக்கூடிய ஊறுகாய் போன்ற

பொருள்களைக் காபந்து செய்து வைக்கலாம். சுவையும், சாரமும் ஒருபோதும் கெடாது. மது பான வகைகளைக் காபந்து பண்ணச் சாடியை உப யோகிப்பதும், பூஞ்செடியை வளர்ப்பதற்கு மேற் கண்ட சாடியைத் தேடுவதும் முற்கூறிய காரணங் களினாலேயே.

சண்ணம்பு கலந்த களிமண்:—மாரன் என்னும் இவ்வினம் சண்ணம்பு கல்லும் களிமண்ணும் சேர்ந்ததாகும். இதன் தோற்றம் சாதாரணமாய்க் களிமண்ணைப்போல் காணப்படும். ஆனால் மிகவும் உரமாய் இருக்கும். சண்ணம்பு அதிகம் கலந் திருக்குமாயின் கல்லைப்போல் அவ்வளவு உறுதி யாய்க் காணப்படும். அதைச் சண்ணம்பு காளா வில் வைத்து வேக வைத்தால் தண்ணீரிற் கெட்டி யான சண்ணம் (Hydraulic-lime) பாகின்றது. பின் அதைத் தண்ணீரிற் கலந்தால் சண்ணம்பு கலவையாகின்றது. இத்தகைய வஸ்துவைக் கட லின் கீழே கட்டடங் கட்டுவதற்கு உபயோகப் படுத்துகின்றனர். இந்தச் சண்ணம்பு கலந்த களிமண்ணில் தூற்றுக்கு இருபது அல்லது இரு பத்தைந்து பாகம் வெறுங் களிமண் இருக்கு மாயின், அதை வெகுநாள் வரைக்கும் வரும்படி யான திடமுள்ள சிமிட்டி செய்வதற்கு உபயோ கிக்கின்றனர். தூற்றுக்கு இருபத்தைந்து அல் லது முப்பது பாகம் களிமண் சேர்ந்திருந்தால் அவ்வளவு சிரோஷ்டமான சிமிட்டியாகாது. முன்னையதைவிடப் பின்னையது சீக்கிரம் உதிர்ந்து விடும்.

இரண்டாவது இனம்: கற்பலகை (slate)

கற்பலகை கருமையான கற்பாறையிலிருந்து எடுக் கப்படுகிறது. கற்பலகையில் நீலம், கருப்பு முதலிய நிறங்கள் கலந்திருப்பது முண்டு. மிகவும் அழுத்த மானது. நுண்ணிய அணுக்கள் சேர்ந்தது. எங்கும் ஒரே சமானமாயும் அழுத்தமாயும் காணப்படும். ஒரு பெருங் கற்பலகையிலிருந்து அநேக தகடு களை உடைத்தெடுக்கலாம். இத்தகடுகள் ஒன்றோ டொன்று சேர்ந்துகொண்டிருக்கும். இத்தகடு களைப் பிரிப்பதற்குக் கொழுப்பு தடவின உளியி னால் மேற்படி கற்பலகையின் இடையிற் செருகி இலேசாய் அடிப்பார்கள். அப்பொழுது பலகை பலகைகளாகப் பிரிந்த போகும். இவ்வினக் கற் பாரையையே பலகைகளாகப் பிரிக்கக் கூடுமான பாரைகள் (Shistous) எனச் சொல்லுவர். இஃது ஷிஸ்டஸ் பின்பு என்னும் அருத்தத்தொண்ட கிரேக் மொழியிலிருந்து வந்த பதமாகும். பலகை பலகைகளாகப் பிரிக்கப்படுவதால்தான் தமிழி லும் கற்பலகையெனக் காரணப்பெயர் கொண் டழைக்கப்படுகின்றது போலும். ஆனால் கன்கு கவனிக்கு மிடத்து இருமொழிகளிலும் காரணப் பெயர் கொண்டே வழங்கி வருகின்றது என்பது புலனாகின்றது.

உற்பத்தி:—கற்பலகை களிமண் இனத்தைச் சார்ந்தது. உதாரணமாக ஒரு கட்டி களிமண்ணை யெடுத்துக் கனத்தை அமிழ்த்தும் இயந்திர

(Hydraulic-press) த்தினால் அதை இறுக்கு வோமானால் கற்பலகையைப் போன்றே மண் சேர்ந்து இறுகித் தகடாகின்றது. அதன் மேலும் களிமண்ணைப் போட்டு இறுக்குவோமானால் பின் னும் ஒரு பலகையாகின்றது. இவ்வாறு எத்தனை தம் மேலும் மேலும் மண் சேர்த்து அழுக்குகின் றோமோ அத்தனைப் பலகைகள் ஆகின்றன. இவை களைக் கனத்தில் பார்த்தால் நன்கு தெரியும். இவ் வாறேதான் கற்பலகை பூமியில் உற்பத்தியாகின் றது. வெகு காலத்திற்கு முன்னர் ஒன்று சேர்ந்து இறுகிய களிமண்ணையே இன்று நாம் கற்பலகை யென அழைப்பது. பூமியில் வண்டல்கள் சேர்ந்து களிமண்ணாகின்றது என வைத்துக் கொள்ளு வோம். பின் சிலகாலஞ் சென்று வேறு களி மண் அதில் சேருகின்றது. முன்னர் காணப் பட்ட மண்ணை இஃது காலத்தினாலே அமிழ்த்து கின்றது. பின் வெகுநாளுக்கு சென்று இதன்மேலங் களிமண் சேர்கின்றது. அப்பொழுது பளுவு அதிகமாய் இருக்கின்றபடியிலே, முன் சேர்ந்த வண்டல் களிமண் முதலியவைகள் மிகவும் அமிழ் கின்றன. இவ்வாறே மேன்மேலும் பல வருடங்கள், பல தூற்றாண்டுகள் வரையில் மேற்படி மண்ணின் மேல் பலவிதப் பொருள்களின் கனம் பொருந்துவ தால் முன்னர் கூறிய களிமண் கன்றாய் இறுகி ஒன்றோடொன்று பல வகைகளாகச் சேர்ந்து கற் பலகை எனப்படுகின்றது.

உபயோகம்:—கற்பலகை சுத்தமானபின் எழுத உபயோகமாகின்றது. பெரியபொர்ட் கள் செப்பனிடவதற்குக் கற்பலகை மிகவும் இன்றியமையாததாய் இருக்கின்றது. இன்னும் பூமியின்மேல் தளவரிசை. போடுவதற்கும், மேசை

யின் பேரில் விளையாடும் ஆட்டங்களுக்காக ஷே மேசைக்குமேல் பாய்ச்சுவதற்கும் உபயோகப்படு கின்றது. கற்பலகை மிகவும் உரமாய் இருக்கின்ற படியாலும் சுலபமாக மூன்று மில்லிமீட்டர் கன முள்ள பலகைகளாகவும் எடுக்கக் கூடுமானக யாலும், வீட்டின் கூரைக்கு ஒட்டிற்குப் பதிலாய்ப் பெரிதும் அதை மேனாட்டினர் உபயோகப்படுத்து கின்றனர்.

எடுக்குமிடம்: கற்பலகை மேனாடுகளில் விசேஷ மாய் எடுக்கப்படுகின்றது. எனினும் பிராஞ்சு தேயத்தில் டிவில்லி (Deville), புயுமாய் (Fumay), ட்ரெலாஜி (Trelaze), அலசாக் (Alasac) முத லிய இடங்களில் உள்ள சுரங்கங்களில் இருந்து விசேஷமாய் எடுக்கப்படுகின்றது. சுரங்கங்களி லிருந்து கற்பலகை யெடுக்கும்பொழுது மேலொன் றும் அமைக்காது வெளிச்சத்திலேயே எடுப்பார் கள். பின் சுரங்கத்திற்குள்ளாகப் பெரிய அறை கள் அமைத்துக் கொள்வார்கள். அதினின்று பெரிய பாரைகளைப் பூமியின் மேற்பரப்பிற்குக் கொணர்ந்து பலகை பலகையாக உடைப்பார்கள்.

இந்தக் கற்பலகை இனத்தில் இன்னும் ஓரினம் இருக்கின்றது. அவ்வினத்திற்கு ஷிஸ்ட் (Schist) என்று பெயர். இது முற்கூறிய கற்பலகை யைப்போல் அவ்வளவு கெட்டியாய் இராது. கடு ஞாடுமாய் இருக்கும். பலகைகளாகப் பிரிக்க வராது.

இவ்வினாசத்திற் கண்டவைகளெல்லாம் களி மண்பாரை வகுப்பைச் சேர்ந்தவைகளாகும்.

(தொடரும்)

பொன் நிலக்கரி

(கைகோன் “ஒப்பீனியன்” என்னும் பெயர் கொண்ட பிராஞ்சு பத்திரிகையில் கண்டது)

சூரிய கிரணங்களால் அசையும் இயந்திரம்

நியூயார்க் கலாசாலையில் சூரியப் பிரகாசத்தால் டடக்கும் ஒருவித இஞ்சினியூட்டி அவ்ஜர்க் கலா சாலையிலேயே டடத்தி வெற்றி பெற்றார்கள் என்று சமீபத்தில் அங்கிருந்து வந்த தந்தி ஒன்று கூறு கிறது.

சூரிய உஷ்ணத்தினால் டடக்கும் இந்த ஏற்பாடு புதியதல்ல. 1834-ம் ஆண்டில் சர். ஜோன் எர்ஸ் சல் (Sir John Herschel) என்பவர் போன். எஸ்பிரென்சி என்னும் இடத்தில் யாத்திரை வாசி யாய்த் தங்கி யிருந்த பொழுது ஒன்றின்மேல் ஒன்று வைக்கப்பட்ட இரண்டு பெட்டிகளினாலாய் ஒரு கருவியால் ஒரு மாட்டைச் சூரிய உஷ்ணத்தி னால் வேகவைக்கச் செய்தார். அந்தக் கருவியின் பெட்டிகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு கண்ணாடி பதித்

திருந்தது. உஷ்ணமானது 80 100 120 டிக்ரி யாய் ஏறிக்கொண்டே சென்றது.

1884-ம் ஆண்டில் அபில் பைபரி (Abel Pifre) என்பவர் சூரியக்கதிர்களால் டடக்கும் ஓர் இஞ்சி னைக் கண்டு பிடித்து, அச்சு யந்திரசாலையில் பத்தி ரிகை அடிப்பதற்குக் கையாண்டு வந்தார். அப்பத் திரிகைக்குத் தினகரன் பத்திரிகை எனக்காரணப் பெயரிடப்பட்டது. வெகு காலத்திற்குப் பின் பிலா டெல்பி (Philadelphie) என்னும் நகரில் ஸ்குய்மான் (Schumann) என்னும் பெயர் பூண்ட ஓர் இஞ்சினியர் முன் பார்த்தவாறே சூரியக் கிரணங்களால் டடக்கும் ஒருவித தூதன இயந் திரத்தைக் கண்டு பிடித்தார். அந்த இயந்திரம் கேர் தேசத்திலுள்ள ஓர் ஊரில் இருக்கும் நிலங் களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு மிகவும் உபயோகமாய் இருந்தது. முதலில் இந்த இஞ்சி

னியர் தன்னுடைய ஊரில் ஸ்தாபித்து நடத்தினார். சில திருத்தங்கள் செய்தபின் ஒஜிப்த் நாட்டில் மெயடி (Meady) என்னும் ஊரில் கொண்டு வந்து நடத்தினார். அப்பொழுது இப்புகிய முறை தலை யெடுக்க ஆரம்பித்தது. ஆனால் பற்பல விதத்தானும் இத்தகைய இயந்திரத்தை நடத்தி வெற்றி பெற்றதைக் கண்டும் ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் பல காரணங்களை முன்னிட்டு அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவர வில்லை.

மற்றும் இன்று வளப்பம் பொருந்திய மண்ணெண்ணெய்க் கிணறுகள் இன்னும் இருபது வருஷத்திற்குள் வற்றிப்போகும் என்றும் பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் நிலக்கரிகள் இன்னும் இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டிற்குள் ஒழிந்துபோகும் என்றும் தெரிகின்றது. அங்குணம் இயந்திரத்திற்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் கிடைக்காவிடில் ஒரு புது விதமான சக்தியைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டியதல்லவா? அதையே நாம் கவனித்தல் வேண்டும். சகலவித அபூர்வ சக்திகளையும் நமக்குத் தந்து இன்பக் கடலிலாழ்த்தும் இயற்கையன்னை அவைகளுக்குப் பதிலாக வேறொரு புதுப் பொருளை நயாதிருப்பாளோ? இயந்திரங்களுக்குப் புத்தியிற் கொடுத்துதவும் நிலக்கரி பெட்ரோல் முதலியவைகள் அகப்படாவிடில் ஆலை, மோட்டார் கார், கப்பல், ரயில் வண்டி முதலியவைகளை நடத்துவதற்கு என் செய்வோம்? நமது நாகரிகத்தின் சுடரொளி அம்மட்டிமா? இல்லை. இயற்கையணங்கு கருமியாகாள். அவளுடைய திரவியங்கள் ஒருபோதும் வற்றாதனவாகும். நமக்குக் கொடுத்த பொருளை இயற்கை மறுபடியும் பெற்றுக்கொள்வது முன்னினும் அதிக உயர்வான பொருள்களைக் கொடுப்பதற்கே. முதல் முதலில் இயந்திரங்கள் நிலக்கரியினால் நடைபெற்றன. பின் வெள்ளைக் கரியென்று சொல்லும் நீரினால். இனிமேல் பொன் நிலக்கரிமென்று சொல்லப்படும் சூரியகிரணங்களினால் நடைபெறப்போகின்றன.

அழுவன் கதிரிகள் அபார சக்தியைத்தரும் ஆற்றலுள்ளன. இவ்வெய்யோனிடமிருந்து வேண்டிய சுடரொளியைப் பெறுவதற்கு அநேக விதங்கள் உண்டு. கமில் ப்ளாமரியன் (Camille Flammarion) என்பவர் அதைப்பற்றிக் கூறுவதாவது:-

சூரியன் பூமியைவிட 109 மடங்கு அதிக பருமனும் 324,000 மடங்கு அதிக கனமும் உள்ளது. அது 149 லக்ஷம் கிலோ மீட்டருக்கு கப்பால் இருக்கிறது. அத்தகைய தூரத்திலிருந்துதான் அதன் கிரணங்களை விசுின்றது. ஒரு விநாடிக்கு 300000 கிலோ மீட்டர் விழுக்காடு அவ்வொளி பார்து செல்லும் ஆற்றலுள்ளது. சூரியனிடமிருந்து நம்மிடம் வெளிச்சம் வர 8 நிமிடம் 11 விநாடியாகின்றது. இப்பொழுது 11,600,000,000,000,000 டன் சிறைபுள்ள ஒரு நிலக்கரி மலையிருக்கிறதென்று வைத்தக்கொள்வோம். அம்மலையை எரிப்பதற்கு எவ்வளவு உஷ்ணம் தேவையோ அவ்

வளவு உஷ்ணத்தையும் சூரியனிடமிருந்து ஒரே விநாடியில் நாம் பெற முடியும். அந்த அபார சக்தியைத்தான் நாம் கையாளாமல் விட்டிருப்பது. சூரியனிடமிருந்து வரும் கிரணங்களை நாம் எவ்வாறு அடைவது? தோட்டக்காரர்களைக் கவனிப்போம். வசந்த காலத்தில் பூஞ்செடிகளை நன்றாக வளர்ப்பதற்குக் கண்ணாடி மூடியினால், மேற்படி பூஞ்செடிகளின்மேல் சாடி மூடுகின்றார்கள். இங்குத்தான் நாம் மிகவும் கவனித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு மூடினபொழுது சூரிய கிரணங்கள் அதன் பேரில் தாக்கி உள்ளே உஷ்ணத்தைச் செலுத்துகின்றது. ஜாடியினுள் சென்ற உஷ்ணம், மீண்டும் வெளியே வருவது மிகவும் கடினம். விதர்ணை இல்லா ஒரு தோட்டக்காரன் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக மூன்று கண்ணாடிக் கூடுகளைப் பூஞ்செடியின்மேல் வைப்பானால் அந்தச் செடி அட்டியின்றி வெந்து போகுமென்பது திண்ணம். காரணம் யாதெனின் முன் உள்ளே சென்ற உஷ்ணம் ஒரே மூடியாய் இருக்கும் பொழுதே திரும்பி வருவது கடினம் என முன் அறிந்தோம். இப்பொழுது மூன்று கண்ணாடி மூடிகள் ஒன்றின்மேல் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்தால் முன்கண்ட உஷ்ணம் உள்ளே அடைபட்டு அதிகமாகப் பெருகுகின்றது. இப்படி உஷ்ணம் பெருகுவதால் மூடியினுள் இருக்கும் செடியைத் தாக்கித் தீயவைக்கு மென்பது திண்ணம்.

இவ்விதமான முறையைக் கொண்டதான், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலேயே சாஸ்ஸூர் (Saussure) என்னும் பெயர் கொண்ட ஒரு தத்துவ சாஸ்திரி தண்ணீரைக் கொதிக்க வைத்தார். இந்தத் தத்துவ சாஸ்திரத்தின் முறைமையைக் கொண்டதான் சூரியக் கிரணங்களால் இயந்திரத்தை நடத்தப்போவது.

அங்குணம் நடத்துவதற்குச் சூரிய ஒளிகள் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டிய தவசிய மல்லவா? சூரியர் நாடுகளிலும் மற்றும் கார் காலத்திலும் சூரிய ஒளி இல்லாத பொழுது மேற்கண்ட இயந்திரங்களை நடத்துவது எப்படி? வெப்பமுள்ள நாடுகளில் மிகவும் பக்குவமாய்ச் சேகரித்த உஷ்ணத்தைக் கொண்டு, சூரியர் தேசத்தில் உபயோகிக்கலாம். எப்படியெனின் இஞ்சின்களில் முன் சொன்ன உஷ்ணத்தை உள்ளே அடைத்து வைத்தால் அவ்வுஷ்ணம் பெருகிச் சிலவிநாடிகளில் வெகு தொலைவு செல்லும் மின்சார சக்தியாய்ப் போகின்றது. அத்தகைய அபார சக்தியைத் தருவதே முன்கூறிய பொன்னிலக்கரி என்னும் சூரியக் கிரணங்கள் 'சஹாரா' பாலவனம் இன்று உஷ்ணத்தைக் கிரகித்துத் தரும் ஒரு பெரும் ஸ்தலமாகின்றது. உஷ்ண தேயத்திலுள்ள பாலவனப் பூமிக் ஷெல்லாம் இன்று பொன் சுரங்கங்களாகின்றன. இவ்வளவு மலிவாக அகப்படும் இந்த அபாரசக்திக்குப் பணவிரைய மில்லை. மோட்டார் வண்டி எண்ணெய் இன்றி ஓடும். கப்பல்களும், ரயில் வண்டிகளும் நிலக்கரி யில்லாமல் செல்லும். சூரிய பக

குலாபிமானப் பகுதி

திருமுதுகுன்றம்—செங்குந்தர்கள் கொடியேற்று மடம்

[திருவாளர் வை. ச. இராமலிங்க முதலியார் அவர்கள், கண்டாச்சிபுரம்]

அருமணிக் கடல்குழற் திலகுயிப்புலியில், எந்நாட்டிலும் நன்னாடாய்ச் சிறந்து விளங்குஞ் சீர்த்தியுடையதும், மணிவாசகப் பெருந்தகையால்,

“தென்னுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கு மிறைவா போற்றி”

என்று புகழ்ந்தோதப்பட்ட பெருமையினை யுடையதுமான தென்னாட்டிலே, முத்தநதி பாயுஞ் சித்தி யுடைத்தாய், திருஞான சம்பந்தராதிரி மூவர்களாலும் திவ்ய தேவாரப் பதிகங்கள் பாடப்பெற்றிலங்குவதும், ஆளுடைய நம்பியாகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்காக இறைவன் செங்கல்கள் யாவையும் பசும்பொன்னாகச் செய்து கொடுத்தருளப்பட்டதும், குகை நமசிவாயர், சிதம்பர சுவாமிகள், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், முதலிய மகான்களால் அழகிய திருப்பாடல்கள் புனைந்தருளப்பட்டிலங்கி யினிர்வதும், விபசித்து மகா ரிஷிக்கு மோக்ஷமருளப் பெற்ற புண்ணிய பூமியா யொளிர்வதும், காசிக்குமேல் வீசும் பங்கதிகமென்று காண்டாடப் பெறுவதுமாகச் சிறந்து வழங்குவது ஸ்ரீ விருத்த சைல மென்னுந் திருமுதுகுன்றக் கோத்திரமாகும். இத்தலத்தில் அனாதை சித்தருவாய், அகண்ட பரிபூரணச் சித்தாரந்த சத்த சுயஞ்சோதியாய் விளங்கும் எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளாகிய பெருமான், “ஸ்ரீபழமலை நாத”ரெனும் திருப்பெயரோடு “வாலாம்பிகை” யென விளங்கும் “பெரிய நாயகியம்மையார்” சமேதராய், கணபதி, கந்தன், என்னுந் தன் பரிவார மூர்த்திகளோடெழுந்தருளி யிருந்து ஆன்ம கொடிகளுக்குள் புரியா நிற்பர். இறைவன் நிருவருளாக்கொப்படி விபசித்து மகாமுனிவரென்னும் புண்ணியோர்த்தமரால் திருப்பணி செய்தமைக்கப்பட்ட இந்நகராலய நிருமாணம் காணத்தகுந்த சிறந்த காக்கிகளிலொன் றென்று கூறுவது மிகையாகாது. தவிர இத்தலத்தில் நடைபெறும் மாசமிக பிரம்மோற்சவம் மிகச் சிறந்தது. இவ்விதத்திலும் நித்தியானந்த கூபம், அக்கினி தீர்த்தம், இலக்குமி தீர்த்தம், மணிமுத்த நதி முதலிய தீர்த்த விசேடங்

(94-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

வானே தன் பலத்தைக் கொடுத்து இயந்திரங்களை நடத்த முன் வந்து விட்டான். இதனால் நமக்கு எதிர்பாராத பற்பல சௌகரியங்கள் கிடைக்கும் என்பது உறுதி. என்னே காலத்தின் முற்போக்கு!

களின் மகிமை எடுத்தியம்பலாந் தகைமைத் தன்று. பெரும்பாலான புண்ணியத்தையும், மோக்ஷத்தையும் மளிக்கவல்ல மணிமுத்த நதியின் மாசமிக ஸ்தானம் இங்கு மிகப் புனிதமாகவும், சிறந்ததாகவும் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதற்காக நானுதிசைகளிலும் புலவிடங்களிலிருந்து திரளான ஜனங்கள் கூட்டமாக வந்து கூடுவார்கள். இத்தலமானிய வரலாறுகளை விருத்தாசல புராணமென்னும் நூலில் பரக்கக் காணலாம். கணித்தற் கரிதாகிய இத்தகைய பெருமை வாய்ந்ததும், “முதுகுன்ற மணிய” எனென்னுஞ் செங்குந்தத் தலைவன் சிறந்த விளங்கி யிருந்ததுமான மேற்கூறிய விருத்த சைல மென்னுந் திருமுதுகுன்றப் பதியிலே “ஸ்ரீ குமார தேவர் மடாலய”த்துக்கு வடபால் “ஐயனார் கோயில் சந்திரன் வீதியில்” நம் முன்னோர்களான செங்குந்த குலத் தலைவர்களால் திருப்பணி செய்தமைக்கப் பெற்ற நம்மவர்கள் மடமொன்று திகழ்ந்து விளங்குகின்றது. நம்மனோரில் மிகச் சிலரே யிதனை நன்கறிவர். “குடத்திலிட்ட விளக்குப்”போல் இதுகாறும் மிகப் பிரசித்தமின்றி நம் மவர்கள் பலருக்குத் தெரியாமலே இருந்து விட்டது. இம்மடமானது நமது 72 நாடுகளில் வதியும் செங்குந்தர்களின் பொருளுதவியாலும், குவாக நாட்டுக் கிராமத்தினர்களாய், பொன்பாப்பி, சிறுகளத்தூர், கொடுக்கூர், மருதூர், வாரியங்காவல், எலையூர், கல்லாத்தூர், தொளார், முதலிய ஊர் மகா ஜனங்களின் பணவுதவி, தேக முயற்சியாலும், அகரம், அழகிபுரம், தாதாபுரம், ஸ்ரீ முஷ்ணம், நல்லாம்பாளையம் முதலிய சிலவூர்களின் பிரபுக்களது பொருளுதவியாலும், கட்டப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் சமேத பழமலை நாதருக்கு நடைபெறும் மாசி பிரம்மோற்சவத்தின் போது கொடியேற்று விழாவிற்கு துவஜா ரோஹணச் சீலை, துவஜபடம், கொடிக் கயிறு முதலிய வரிசைச் சாமான்கள் இம்மடத்திலிருந்து நம் மவர்கள் அனுப்புவது வழக்கம். இன்றும் அத்தருமம் எவ்விதத்திலும் தடைபடாமல் நடைபெற்றுக் கொண்டதான் வருகிறது. இதனால் அம்மடத்துக்குச் “செங்குந்தர்கள் கொடியேற்று மடம்” என்று பெயர் வழங்கி வரலாயிற்று. நமது பண்டைப் பெரியோர்களின் தர்ம சிந்தனையும் தெய்வபத்தியும் இதனால் நன்கு விளங்குகின்றனவல்லவா? ஷை உற்சவத்தின் அவரோஹணமும் நம்மவர்களைக் கொண்டே நடத்தி மரியாதையுடன் கோயில் மேளதாள விருதுகொடிகளுடன் நம்மவர்களைக்

கோயிலிலிருந்து அழைத்துக் கொண்டு வந்து மேற்கூறிய நமது மடத்தில் விடுவது வழக்கம். பழமலை நாதர் தேவஸ்தானத்தில் நம்மவர் களுக்கு மிக்க மரியாதையும், சௌவமும், செல் வாக்கும் உண்டு. மடத்தில் அன்னதானமும் தண்ணீர்ப்பந்தர் தருமமும் நடந்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. அவை இக்காலத்தில் நடைபெறவில்லை. இதனை நம்மவர்கள் மெல்லக் கை நழுவிட்டு விட்டார்கள். தவிர இப்போது நடைபெற்று வரும் துவஜாரோஹணம், அவரோஹணக் கட்டளைகளையும் கூட கைவிட்டுவிடுவார்கள் போல் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் முன்போல் அக்கட்டளைகள் அவ்வளவு சிரத்தைபுடன் நடைபெறவில்லை யென்பது உலக வதந்தி. எவ்விதத்திலும் ஷை மடத்தின் குடிக்கூலி வாடகை, வருமானம் முதலிய சில வருமானத்தின் ஆதாயங்களைக் கொண்டு மேற்கூறிய கட்டளைகள் வழுவந்திச் சந்திராதித்த குள்ளவரைக்கும் நடைபெற்று வருமென்பதை எழுதுதுணிபு. எனினும்தான் நம்மவர்கள் நன்கு கவனித்துப் பண்டுபோல் செய்யாமல் மேற்படி தர்ம கைங்கர்யங்கள் நடைபெறும் வண்ணம் தக்க படி முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பதே எமது தாழ்மையான விண்ணப்பம். கிடைத்தற்கரிய கட்டளைகளைக் கைவிடுவது நம்மவர்களின் மேன்மைக்குத் தகுதியல்ல. நமது முன்னோர்கள் சிவாலய பிரபலகர்களா யிருந்தார்களென்று நமது பண்டைய நூல்கள் முறையிடுகின்றன. ஆதியில் ஷை கட்டளைகளை நிறுவி நிலைநிறுத்திய பண்டைச் செங்குந்தப் பெரியார்களின் பிற்கால வழியினராகிய செங்குந்த குலமக்களே இதனை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். இவர்களே இதனை நன்கு கவனிக்காமல் புறக்கணிப்பார்களானால் எவ்வாறு ஷை கட்டளைகள் நடைபெற்று வருமோ அறியேம்! இதற்குக் காரணம் மேற்கூறிய குவாக நாட்டுச் செங்குந்தர்களின் அசிரத்தையே. இப்போது அந்நாட்டில் நம்மவர்களுக்குள், கட்டிப் பிளவு, பொருமை, அடிதடி சண்டை, வீண்வம்பு, கச்சேரி வழக்கு முதலிய கொடுமைகள் குடிகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இத்தீயகுணங்கள் நம்மவர்களை விட்டு என்று ஒழியுமோ! அறியேம்! பழமலை நாதனிற்கு வருளால் அந்நாட்டில் சமாதானமும் ஒற்றுமையும் நிலவுவனவாக. சமரஸ ஞானந் தழைத்தோங்கிப் பண்டுபோல் நமது கட்டளைகள் பழமலையில் வேருன்றுவனவாக.

நிற்க, இக்குவாக நாட்டுச் செங்குந்தர்களின் அசிரத்தையைக் கண்ணுற்ற, குவாகம் ச. மகாலிங்க முதலியார் என்னுங் குலாபிமானி ஒருவர், இதற்காக வெகுதூரஞ் சிரத்தை யெடுத்துக் கொண்டு, அந்நாட்டுச் செங்குந்தர்களிடஞ் சென்று பழமலை நாதரின் கட்டளை கைங்கர்யங்கள் பண்டுபோல் செவ்வனே நடைபெறும் வண்ணம் தம்மார் கூடிய வரையில் எடுத்துச் சொல்லி முயற்சி செய்து வருகிறார். இத்தகைய முயற்சித் துறையில் இன்னும் பல செங்குந்த குலமணிகள் ஈடுபடுதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம் முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திய

தர்ம கைங்கர்யக் கட்டளைகள் புத்துயிர் பெற்று இத்தரணியில் நிலவு மென்பது தின்னம். ஷை மகாலிங்க முதலியாரின் குலாபிமானம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இவர் நமது விருத்தசைலம் “செங்குந்தர்கள் கொடியேற்று மடத்தில்” இருந்து கொண்டு “தண்ணீர்ப்பந்தர்” தருமம் நடத்தி வருகிறார். யாத்ராமார்க்கமாக அங்கு வரும் நம் மவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகர்யங்களையும் செய்து வருகிறார். மேற்படி மடத்தின் நிருவாகம் இம்மகாலிங்க முதலியார் வசத்திலும், இன்னொரு அண்ணாமலை முதலியார் வசத்திலும், இருந்து கொண்டு வருகிறதாகத் தெரிகின்றது. இவர்கள் குலாபிமானம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. தவிர யாத்ராமார்க்கமாக விருத்த சைலஞ் செல்லும் நமது குலமணிகள் தவறாது நமது செங்குந்தர்கள் மடத்திற்கு விஜயஞ் செய்யுமாறு கோரப்படுகின்றனர். அங்கே அவர்களுக்குத் தக்க வசதியுஞ் சௌகர்யமும் செய்து கொடுக்கப்படும். மடங்களின் பெருமையோ அளவுகடந்தது வரையறுத்துக் கூறுவது சாத்தியமான விஷயமல்ல. நமது பண்டைய நூல்களில் கோயிலிலிட மடத்தையே பெருமையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை,

“ திடம்பெற்ற ஞானியர்
சேர்க்கையால் பசி தீர்க்கையால்
உடம்புற்ற வுண்மையை
யோசிக்கையால் உபதேசிக்கையால்
இடம்பெற்ற வீசன்
எழைப்புகளான் இருத்தலினால்
மடம்பெற்ற பேறு
திருக்கோயிலுக்கில்லை மானிலத்தே ”

என்னும் ஆன்றோர் அருள்வாக்கா னுய்த்துணர்க.

ஆகையால் செங்குந்த “குலச்சீரியர்களே! நமது திருமுதுகுன்றத்தின் “செங்குந்தர்கள் கொடியேற்று மடத்தின்” விஷயமாகச் செய்யவேண்டிய பழுதுபார்த்தல், (Repair) சண்ணம்பு அடித்தல், தளவரிசை செய்தல் முதலிய பல செலவுகளுக்காக ஷை தரும கைங்கர்யத்திற்காக வகுத்துவரும் நமது குலாபிமானிகளுக்கு நம்மவர்கள் தங்கள் தங்கனாலியன்ற பொருளுதவி புரிவதோடமையாது, பழமலை நாதருக்கு நடைபெறும் துவஜாரோஹணம், அவரோஹணக் கட்டளைகளைப் பண்டுபோல் நடைபெறுமாறு பொருளுதவி புரிந்து, தகுந்த மூலதனத் திரட்டி, அதன் வட்டி வருவாயினின்றும் ஷை கட்டளைகள் கடந்தேறுமாறு நன்முயற்சி செய்யும் வண்ணம் பொதுவாக எல்லாச் செங்குந்தர்களையும் கேட்டுக்கொள்வதுடன்மையாது, சிறப்பு வகையில் குவாக நாட்டுச் செங்குந்தர்களை இது விஷயத்தில் மிகுந்த ஊக்கமெடுத்துக்கொள்ளுமாறு மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றனன். இதற்கு நம் வெற்றி வேலுடைக் கொற்றவன் நிருவருள்துணை புரிவதாக. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

‘தேக சுகம்’

L. மாரியப்பன், (ஸ்டேடென்ட்) திருச்செங்கோடு.

(தொகுதி ௮, பகுதி ௧, ௨) 35-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

முன் சஞ்சிகையின் இதழியில் சில முக்கிய விதிகளை ஆராய வேண்டுமென்று சொன்னோமல்லவா? அவைகளில் முதன்மையானது ‘பரிசுத்தமான ஆகாயத்தையே கூடியவரையில் உட்கொள்ள வேண்டும்’ என்பது. பரிசுத்தமான ஆகாயம், பரிசுத்தமான ஆகாயமென்றால் எந்த ஆகாயம் பரிசுத்தமான தென்று முதலில் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது ஒரு பங்கு பிராணவாயுவும், நான்கு பங்கு மந்தவாயுவும் கலந்ததுதான் பரிசுத்த ஆகாயமாகும். ஏன் இவ்விருவாயுக்கள் கலந்திருக்க வேண்டும்? பிராணவாயு ஒன்று மாதிரி சுவாமிக்கப் போதாதா? என்போமானால், பிராணவாயு வின் வேகத்தை அல்லது காரத்தைத் தணிக்க மந்தவாயு அத்தியாவசியமென்பது தெள்ளெனத் தெரியவரும். இவை தவிர மற்றவாயுக்கள் ஆகாயத்தில் எவ்வளவு கலந்திருக்குமோ அவ்வளவுக்கு ஆகாயம் அசுத்தமாகிறது. நமக்கு ஜன்ம விரோதிகளான வியாதிக் கணங்கள் (Germs of Microbes) அசுத்த ஆகாயத்தில் ஏராளமாகப் பெருகி வளரும்; ஆனால் சுத்தக் காற்றைக் கண்டால் ஓட்டம் பிடிக்கும். பூச்சிகள் நிறைந்திருக்கும் ஒரு வளைக்குள் கொதிக்கும் தண்ணீரை ஊற்றினால் எவ்வாறு அவை மடிபுமோ அவ்வாறே பிராணவாயு பிரவேசித்தவுடன் அறையிலுள்ள வியாதிக் கணங்கள் மாண்டுபோம். சுத்த ஆகாயமும், சூரிய வெளிச் சூழும் வியாதிப் பூச்சிகளுக்கு எவ்வளவு மாதிரி விரோதிகளோ அவ்வளவுக்கு அவை நம்மைக் காப்பாற்றும் உயிர் தோழர்கள்.

இருட்டு அறை சவுக்கியத்திற்குத் தகுதியான தல்ல. அறையின் கதவுகளை ஏதோ ஒரு சமயம் திறந்து விடுவது போதாது. எல்லா வேளைகளிலேயும் திறந்து வைக்கவேண்டும். அப்படிச் சுத்தமான திறந்து வைப்பதனால் வெளிக்காற்று உள்ளே வரவும், உள் காற்று வெளியே போகவும் ஏதுவாகி, வீட்டின் உள் இருக்கும் காற்று வெளிக்காற்றைப் போலவே சுத்தமாக இருக்க இயலுகிறது. திறப்பான வெளியில் எவ்வளவு காலம்

கூடுமோ அவ்வளவு காலம் உலாவவது மேலானது. பாடசாலையில் வகுப்புக்களுள்ள அறைகள், கூத்துக் கொட்டகைகள், ஸாதாரணமாக ஜனங்கள் வசிக்கும் அறைகள் முதலிய இடங்களிலுள்ள காற்று அசுத்தமாகிக் கொண்டேயிருக்கும். வெளியில் நடமாடிவிட்டு உள்ளே பிரவேசித்த மனிதன் அங்கே தூர்நாற்றம் மிகுந்திருப்பதை உணர்வான். ஏனென்றால் அவ்விடத்தில் பிராணவாயு குறைந்தும், கரிவாயுவும் விஷவாயுவும் மிகுந்தும் இருக்கும். இவ்விஷவாயு நாம் மூச்சு விடும் போது வெளியேறுகின்றது. விஷக்காற்றினால் ஜனங்கள் தக்ஷணமே இறக்காமற் போனாலும் அவர்களைத் தலைவலியும், மயக்கமும் பீடிக்கும். இதிலிருந்து விஷக்காற்றினால் தீங்குண்டென்பது கமக்கு விளங்குகின்ற தல்லவா? சாப்பிடும் பதார்த்தத்தில் விஷம் கலந்திருந்தால் அதை நாம் சாப்பிடுவோமா? அவ்வாறே உட்கொள்ளும் ஆகாயத்திலும் விஷ மிகுந்தால் நாம் அதை உட்கொள்ளக் கூடாது. வீட்டில் வியாதி வந்து வைத்தியருக்குச் செலவு செய்ய வேண்டாம் என்று கருதினால், வீட்டைத் தாழ்வான் விடத்தில் கட்டாமலும், கூடிய வரையில் எதிரொதிராகப் பல ஜன்னல்களை வைத்தும், வெளிச்சத்தையும், சுத்தமான காற்றையும் நிரம்ப விட்டினுள் வரவிட வேண்டும்.

பரிசுத்த ஆகாயமே பரம அலுஷ்தம்

2. நல்ல ஆகாரத்தையே புசி

‘நல்ல சாப்பாட்டைச் சாப்பிடு’ என்று ஒருவன் சொல்லும் பட்சத்தில் அதற்குச் ‘சமயம் கிடைத்தால் சந்தோஷம்’ என்று கோடி ஜனங்கள் பதில் சொல்லுவார்கள். நல்ல ஆகாரம் என்றால் எது? அது நாம் வசிக்கும் தேசத்தின் சீதோஷணஸ்திதியையும், நமது முன்னோர்களின் வழக்கங்களையும் அநுசரித்திருக்கின்றது.

எஸ்கிமோக்கள் எவ்வித ஆகாரத்தைச் சாப்பிடுகின்றார்கள் என்று தெரியுமா? அவர்கள் மாயிசுத்தையும் கொழுப்பையும் சாப்பிடுகிறார்கள். ஏன்?

தங்கள் தேசத்தின் கொடுமையான குளிருக்கு இரையாகாமல் இருக்க வேண்டி. அவர்கள் சாப்பாடு அவர்கள் சவுக்கியத்திற்கு வேண்டிய குட்டைத் தாத்தருக்கு. எஸ்கிமோவர் இந்தியாவுக்கு வந்தால் அவர்கள் சொந்த நாடாகிய வடகடல் ஓரத்தில் சாப்பிட்ட ஆஹாரம் இங்கே சரிப்படாது. அவ்வாறே இந்தியர் வடகடல் தேசங்களுக்குச் சென்றால் இந்தியர் சாப்பிடும் அரிசியும், காய்களிகளும், மிட்டாய்களும் அங்கே ஒத்துக் கொள்ளா. அவை அங்கே அகப்படவும் அகப்படா.

‘ராமனுக்குப் பாயாஸம்; பீமனுக்குப் பாஷாணம்’ என்பார்கள். அதாவது ஒருவனுக்கு ஒத்து வரும் சாப்பாடு மற்றொருவனுக்கு ஒத்துவராது; கெடுதியே செய்யும். ஒரு தேசத்து வளமையான சாப்பாடு மற்ற தேசத்தில் அனுசரிக்க வாட்டப் பட்டாது. தேஹ சிரமப்பட்டித் தொழில் வேலை செய்கிறவனுக்கு அதிக ஆஹாரம் வேண்டும். நாளெல்லாம் ஒரே இடத்தில் உட்கார்த்திருந்து மூளைக்கு மாத்திரம் வேலை தருகிறவன் சிறுத்தான் சாப்பிடவேண்டும். செலவுக்குத் தகுந்த வரவு வேண்டுமல்லவா?

சாப்பாடு குறைதலும் ஆகாது, மிகுதலும் ஆகாது. குறைந்தால் பலவீனமும், மிகுந்தால் விஷம் போலவும் ஆகும் என்பது நினைனம். வளரும் பருவத்திலிருக்கும் வாலிபன் எப்பொழுதும் பசி, பசி என்றே இருந்து அகப்பட்டபோதெல்லாம் சாப்பிடுவான். இது நல்ல காரியமே, ஏனென்றால், அவனுடைய சரீரத்தில் நஷ்டமாகிற சதையைப் பூர்த்தி செய்கிறதான் அவன் இன்னும் வளர வேண்டியதற்குத் தகுந்தபடி அதிகமான சதை வளர்ச்சியும் ஏற்படவேண்டியது. பசியைத் திருப்தி செய்து கொண்டு, வயிறு புடைத்துப் போகாமலிருக்கும்படி சாப்பிட வேண்டிய அளவே ஒரு வேளைச் சாப்பாடாகும்.

‘ஒரு விரல் நுழைய இடமிருந்தால் இன்னும் ஒருவடை தின்ன மாட்டேனோ?’ என்பது போலச் சாப்பிடக் கூடாது. நாம் உயிர்த்திருப்பதற்காக உண்ண வேண்டியதே அல்லாது உண்ண வேண்டுமென்றே உயிர் வைத்திருப்பதில்லை. தேகாப்பியாஸம் செய்வதினாலும் வேலை செய்வதினாலும் நல்ல பசியை உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

மாக்கறியே சாப்பிடுவது நல்லதா? மாமிசம் சாப்பிடுவது நல்லதா? என்று விசாரிக்குமிடத்து, இந்தியாமைப் போலொத்த உஷ்ண நாடுகளில் உண்டுமுதலிய தானியங்கள், அரிசி, சர்க்கரை முதலியனவை போலொத்த சுலபமாக ஜீரணிக்கக் கூடியதும், அதிக உஷ்ணம் செய்யாததுமான ஆஹார வஸ்துக்களே மாமிச வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் சிறந்தவை யென்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. மாமிச ஆகாரத்தை ஜீரணிக்க அதிக நேரம் பிடிக்கின்றதல்லாமல், அதைச் சாப்பிடுவதனால் உணர்ச்சி ரம்பி சம்பந்தமான வியாதிகளும் ‘கௌட்’ என்ற வியாதியும் விளைகின்றன.

3. பரிசுத்தமான ஜலத்தையே குடிக்க வேண்டும்

குடிக்கும் ஜலம் கொஞ்சமும் நிறமில்லாததாகவும், சற்றும் அழுக்கில்லாமலும், தெளிவாகவும், ஒருவித வாசனையுமில்லாததாகவும், பிரகாசமாகவும் இருக்க வேண்டும். ஜலத்தில் இரண்டு விதமான அசுத்தங்கள் கலந்திருப்பதாகவும், ஒன்று தாது அல்லது கனிஜ சம்பந்தமானது, மற்றொன்று தாவரம் அல்லது மாமிச சம்பந்தமானதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விரண்டு அசுத்தங்களும் மனிதனுக்குத் தீங்கு செய்பவைதான். ஆகையால் சாப்பிடும் ஜலத்தில் அசுத்தங்கள் சேராதபடிக்கான பிரயத்தனங்களை யெல்லாம் நாம் செய்ய வேண்டும். அசுத்தங்கள் ஏற்பட்டால் உடனே வியாதிப் பூச்சிகளைக் கொன்று விட வேண்டும். வாந்திபேதி, விஷசரம், சீதபேதி, வயிற்றுப் போக்கு, நரம்புச் சிலந்தி முதலிய வியாதிகள் உண்டாகும் காரணங்களைக் குறித்து விசாரிக்குவதால் உண்மை கிணற்று ஜலத்திலிருக்கிற தென்றே புலப்படும். இவைகள் முதலியன மேலேயிருந்து விழுந்து கிணற்று ஜலத்தை அசுத்தம் செய்யாமல் இருக்கவேண்டியது மாத்திரமல்ல, வியாதியஸ்தர்கள் அதில் இரங்கி அசுத்தப்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டியும், கிணற்றின் பக்கங்களில் சுவர்கள் எழுப்பி, கிணறும் மூடப்பட்டிருக்கவேண்டும். கிணற்றைச் சுற்றிலும் தளம் போட்டிருந்தால், பம்பின் உதவியால் அங்கு விழும் ஜலம் ஊறிக்கீழே செல்ல முடியாது.

கிணற்றின் ஜலம் அசுத்தமாயிற்று என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது என்ன செய்வது? ‘பேர்மாங்கனேட் ஜவ் போடாஷ்’ என்ற ஒரு சிறந்த ரஸாயன வஸ்துவைக் கொண்டு சுத்தம் செய்யலாம். இது உப்பைப் போன்ற ஒரு வஸ்துவாகும். சுத்தம் செய்வதில் இதற்கு மிகு சின வஸ்து கிடையாது. இது மிகவும் சுலபமாகக் கிடைக்கக் கூடியது. இரவு முழுதும் கிணற்று ஜலம் கலங்காதபடி இருக்குமாதலால் அதைக் கூடுமானால் இரவிலேயே கிணற்றில் ஊற்றி விடுவது நல்லது. மறுநாள் காலையில் பார்க்கும்போது ஜலம் சிவப்பாக இருந்தால் அதன் உருசி ஒரு மாதிரியாக இருக்கலாம். ஆனால் அது யாதொரு கெடுதியையும் விளைக்காது. அந்த உருசி ஜனங்களுக்கு இஷ்ட விரோதமாக இருந்தால் சிவப்பு நிறம் முழுதும் போய்விட மட்டும் கிணற்று ஜலத்தை இறைத்து விடலாம். அசுத்த மடைந்த தண்ணீரில் சுண்ணாம்பு பொடியைக் கொட்டுவதும் ஒரு நல்ல வழிதான்.

4. சுத்தமாக இருக்க வேண்டும்

அழுக்கு என்றால் என்ன? அதற்கென்று ஏற்படாத இடத்தில் இருக்கும் வஸ்து அழுக்காகும். குப்பை, குப்பைத் தொட்டியில் இருந்தால் தொட்டி அழுக்காக இருக்கிறது என்று எவராவது சொல்லுவார்களா? தெருவில் மண் கிடந்தால்

தெரு அழுக்காக இருக்கிறது என்று ஒருவரும் சொல்ல மாட்டார்கள். கடுதாசித் துண்டுகளும், மண்ணும் வீட்டின் உள்ளேயும் வெளியேயும் சிதறிக் கிடக்குமானால் அழுக்காகும்.

சரீரம் சவுக்கியமாக இருக்க வேண்டியதானால் சரீரத்தில் உள்ள கோடிக் கணக்கான சிறு துவாரங்கள் அடைபடக்கூடாது. அந்தத் துவாரங்களின் மார்க்கமாகவே வியர்வை புறப்படுகிறது. வியர்வை ஜலத்தில் சில விஷ உப்புக்களும் மற்ற அசுத்தங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. வியர்வை வெளிவர வேண்டியது மிக்க அவசியம். பல் தேய்ப்பதிலும், உடம்பு குளிப்பதிலும் இந்தியர்கள் விசேஷமாக இஷ்டமுள்ளவர்கள். அவ்வாறு உடம்பை அடிக்கடி தழுவிக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்து வந்தால் அழுக்கு மாத்திரமல்ல, வியாதிக்கிருமிகளும் நிவர்த்தியாகும்.

கழுவிக்கழுவிக்குளித்து விட்டு அழுக்கு வஸ்திங்களை உடுத்துவதும் தீதாகும். அழுக்கு வஸ்திங்கள் வியாதியையும் கிருமிகளையும் வா, வா என்று அழைக்கின்றன. தோல் சம்பந்தமான வியாதிகளும் அழுக்கு வஸ்திங்களுலேயே உண்டாகின்றன. அழுக்கு வஸ்திங்களை வண்ணாக்குப் போட்டு வெள்ளை வெளேர் என்று இருக்கும்படி வெளுத்து உடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

‘பக்திக்குத்தது பரிசுத்தம்’

சரீரத்தில் சுத்தமில்லா விட்டால் மாசில்லாத மனம் எவ்வாறு அமையும்? நமது தேசத்தார்

கையினுலே சாப்பாட்டை எடுத்துச் சாப்பிடுகிற வழக்கமுள்ளவர்களாகையால் சாப்பிடு முன் கைகளைச் சுத்தம் செய்வது மிக அவசியம். பற்களைக் காலையிலும், சாப்பாட்டிற்குப் பின்பும் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். ஒரு மிருதுவான குச்சியினால் பற்களைத் தேய்த்து, கூடுமானால் வெண்ணீராலும் இல்லாவிடில் குளிர்ந்த ஜலத்தினாலும் வாயைக் கொப்புளிக்க வேண்டும். பற்களில் ஊத்தை படிந்திருந்தால், கிருமிகள் மிருந்து வாய் நாற்ற மெடுக்கும். ஊத்தை வாயுடன் சாப்பிட்டால், விஷ வஸ்துக்கள் கலந்து வியாதி வரும். மற்ற விஷயங்களை அடுத்த சஞ்சிகையில் தெளிவாகக் காண்க.

(தொடரும்.)

குறிப்பு:—முன் சஞ்சிகையில் ‘அன்ன பானங்களில் மிதமாக இருக்க வேண்டும்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதப்பட்டிருக்கும் இரண்டாவது பாராவில் குறிப்பிட்டிருக்கும் சமசாரத்திலிருந்து ‘பிராந்தி முதலிய பானங்கள் அதிகமாகச் சாப்பிடுவதால் தேக சுகம்குறையும் என்பதனால் மிதமாகச் சாப்பிடலாம் என்று அர்த்தப்படுகிறது’ என்று எனது நண்பர்கள் குறிப்பிட்டனர். பிராந்தி முதலிய போதையை உண்டாக்கும் வஸ்துக்கள் நமது சரீரத்திற்குச் சற்றும் அவசியமில்லை என்றிருக்கும் பொழுது கொஞ்சம் சாப்பிடலாமா? என்பது எவ்வாறு பொருந்தும்? இதனால் எனது பிழையை ஒத்துக்கொண்டு, என் வந்தனத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சத்துள்ள அரிசி.

[புதுக்கோட்டை, இயற்கை வைத்தியநிபுணர் இயற்கை இல்லம், கி. லக்ஷ்மண சர்மா.]

(ஆசிரியர் அநுமதியுடன் பிரகாரம் செய்யப்பட்டுள்ளது.)

1. பொது.

உணவானது உடலுக்குப் புஷ்டி தருவதற்கே சாதனமென்று மனிதரும், மருத்துவரும் நினைக்கிறார்கள். இது மிகத் தவறு.

உடலினின்றும் அப்போதைக் கப்போது கழிவுப் பொருள்கள் வெளிப்படுத்தவேண்டியதே முக்கியமானது. இந்த வேலை பாக்கிப்படுமானால், அக்கழிவுச் சரக்குக்கள் உடலிலேயே தங்கிப் போய், மிகுதியாகி, உயிருக்கு ஊறு செய்யும். இச்சரக்குக்களால் அழுக்கடைந்த தசைகள், நாடிகள், இரத்தம் இவை நோயுறும்; எவ்வளவு புஷ்டியுடனிருந்தாலும், நோய்களைத் தடுக்க முடியாது. உடலின் சுத்தியினாலேயே நோய்கள் தடுக்கப்படும்.

உடற் சுத்திக்குச் சில சுத்துக்கள் இன்றியமையாதவை. அவையும் நம் உணவுப் பொருள்களிலேயே அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. ஆகையால்

உணவில் இரண்டு வகைச் சுத்துக்கள் உண்டென்று நாம் நினைவில் வைக்கவேண்டும். ஒன்று சுத்தி தருவது, மற்றொன்று புஷ்டி தருவது. மேலும், இவ்விரண்டிலும் முந்தியே முக்கியமான தென்றும் அறியவேண்டும். இவ்வுண்மையை முதலில் நன்கு விளக்கிக் கொண்டு அதன் பின் அரிசியில் இவ்விரு சுத்துக்கள் இருக்கும் உண்மையையும் அதனால் நாம் அரிசியை உண்ணும் முறைகளையும் விளக்குவோம்.

சென்ற மகா யுத்தத்தில் “கிரௌன் பிரின்ஸ் பிரெடெரிக்” என்றொரு ஜெர்மனிய யுத்தக் கப்பல் பெருங் கடலுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அது முதலில் சுதேசத் துறைமுகத்தை விட்டு வெளிப்படும்போது, அதில் மாலுமிகளின் உணவுக்காக புஷ்டிதரும் உணவுப் பொருள்கள் குறைவின்றி நிரப்பப்பட்டன. வெண்மையான ரொட்டிச் செய்வதற்கான கோதுமை மா; அம்மாலிலே செய்த பிஸ்கோத்து, டப்பி மாமிசம், உப்பிலிட்ட மச்சு

கள், வெள்ளைச் சர்க்கரை, காபி, டீ, டப்பிப்பால் இவைகளெல்லாம் புஷ்டி தரும் உணவுகளென்றும், நல்லவை யென்றும் மருத்துவர்களால் மதிக்கப் பட்டவை; இவைகளே கப்பலில் ஏற்றப்பட்டன. கோதுமையை மாவாக அரைத்து, அதினின்றும் தவிடு, ரவை முதலியவற்றைப் போக்கி மீதமிருக்கும் மாவே வெள்ளை மா. இப்படி வெண்மையாகாத மாவானது உடலுக்கு அவ்வளவு புஷ்டி தரா தென்பதும், ஆகையால் அது நன்றல்ல வென்பதும், மருத்துவரின் எண்ணம். இக்கப்பலானது கடலில் செல்லும்போது, அந்நிய நாட்டுக் கப்பல்களைத் தாக்கி, அவைகளிலிருந்து உணவுப்பொருள் களைப் பறிமுதல் செய்து வந்தார்கள். அவற்றில் பழ வகைகள், புதிய காய்கறிகள், இவைபும் சிறிது கிடைத்தன; ஆனால் கொஞ்சமானபடியால், இவை கப்பல் தலைவர்களின் உணவுக்காக மட்டும் செலவு செய்யப்பட்டன. மாலுமிகள் இவ்வித உணவுகளை எப்போதும் பெறவில்லை. இவ்வுணவுகளின்றியே காலங்கழித்த மாலுமிகளுக்கும், இவற்றை இடையிடையே உண்டு வந்த அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்பட்ட வேற்றுமையுள்ள பயனைப் பார்ப்போம்.

சுமார் எட்டரை மாத காலமாக இம்மாலுமிகளின் உடல் நலத்தில் குறைவு காணப்பட வில்லை. அதற்கப்பால் அநேகமாய் எல்லா மாலுமிகளும் சேர்ந்தாற்போல் கடுமையான நோயினால் செயலற்றுப் படுக்கைக்குக் கைதியானார்கள். அதிகாரிகளின் அநேகமாய் எவ்லோரும் சுகமாகவே யிருந்தார்கள்.

மாலுமிகளுக்குக் கப்பலின் டாக்டர் சிகிச்சை செய்து பார்த்துப் பலிக்காததால், அப்போது அருகிலிருந்த அமெரிக்கத் துறைமுகத்திற்குச் சென்று, அந்நாட்டு அதிகாரிகளிடம் சரண்புகுந் தார்கள். அமெரிக்க வைத்தியர் ஒருவர் சிகிச்சை செய்து பார்த்தார். அவராலும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இவ்வரலாலுட்பட அநேக வரலாறு களை தூலின் வழியாக வெளியிட்டவராகிய ஆல் பிரேட் மாக்கரன் என்பவர் அச்சமயம் அங்கே வந்து தாம் மாலுமிகளைச் சொஸ்தமாக்ருவதாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

இவர் மாலுமிகளின் நோய்க்கு உண்மையான மூலம் இன்னதென்று அறிந்தார். புஷ்டிச் சத்துக்களே மிகுதியாயும், சுத்திச் சத்துக்கள் இன்றியும், அமைந்த உணவினால் அந்நோய் வந்ததென்று இவர் கண்டு கொண்டார். அதற்கேற்ற பரிசாரம் செய்தார். தவிட்டின் நீர், உருளைக் கிழங்குகளைத் தோல் புறமாகச் சீவி யெடுத்து அதனால் செய்த கஞ்சி, பழ ரசம், இவற்றையே உணவாகவும் மருந்தாகவும் கொடுத்தார். இவ்விதமாகச் சில நாட்களில் எல்லோரையும் சுகப்படுத்தி விட்டார். மற்றொரு விசித்திர சம்பவமும் புத்த காலத்தில் ஜர்மனியில் நடந்ததாகத் தெரிகிறது யுத்த முகத்தில் ஓர் இடத்தில் வைக்கப்பட்ட மருத்துவசாலையில், முதலில் சில காலம் நோயாளிகள் மிக விரைவில்

சுகம் பெற்று வந்ததாகக் காணப்பட்டது. பிற்பாடு அங்கே இருந்த சேனைப் பகுதியை வேறொரு இடம் மாற்றி விட்டார்கள்; அவருக்குப் பதிலாக வேறொரு பகுதியை அவிவிட்டதற்கு அனுப்பினார்கள். இதன் பின் மருத்துவசாலையில் சிகிச்சைப் பயன் குறைவுபடக் காணப்பட்டது; காய்க்கள் இலகுவில் ஆறுவதில்லை. மற்ற வித்திலும் குறை ஏற்பட்டது. இதன் காரணத்தை விசாரித்ததில், முன்னிருந்த சேனைப் பகுதியார் தம் உணவுகளைச் சமைப்பதில் ஒரு விசேஷம் தெரிய வந்தது. அவர் காய்கறிகளைச் சமைப்பதில், சமைத்த சத்து நீரைக் கீழே கொட்டி விடாமல் அந் நீருடனேயே காய்கறிகளை உண்டாக்கினர். பித்தி வந்தவரிடம் அவ்வித வழக்கம் காணும். காய்கறிகள் வெந்த நீரைக் கொட்டிவிட்டுச் சத்திழந்த கறிகளை உண்ணுவது அவர் வழக்கமாயிருந்தது. இதனால் குற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலா மென்று ஊகித்து, மருத்துவ அதிகாரிகள் இவ்வழக்கத்தை மாற்றிச் செய்தார்கள்; அதனால் நற்பயன் காணப்பட்டது. சத்தி நீக்காத காய்கறிகளும் நீரைகளும் நாட்களுக்கு வலுவளிக்கும்; நோய்களைத் தடுக்கும்.

கோதுமையினின்று வெண்மையான மா செய்வது, அரிசியை மினுக்குவது, அதாவது தீட்டுவது, வெல்லத்தினின்று வெள்ளைச் சர்க்கரை செய்வது காய்கறிகளை வேகவைத்து அதன் நீரை நீக்குவது, அரிசியைக் களைவது, அரிசியைச் சமைத்து அன்னமாக்கிக் கஞ்சியை வடிப்பது, இவற்றால் உணவின் முக்கியமான சத்து நீங்கிப் போகிறது. இதனால் உயிரானது உடலைச் சுத்தமாக்கிக் கொள்ள முடியாமற் போகிறது. சத்தையிழந்த உடலுக்கு நோய் வருவது நினைமனமாகையால், இங்கே குறித்த செயல்களை நமது நோய்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக ஏற்று காணலாம். ஆகையால் சத்திழந்த உணவு கஞ்செனக் காணலாம்.

நமது நாட்டில் சிசு மரணமும், அற்ப ஆயுளும், பலவீனமும் நோய்களும் மலிந்திருப்பதற்கு மேற்கண்ட தவறுகளே முக்கியமான காரணங்களாம். இத் தவறுகளை மாற்றுவதினாலேயே இக் குறைகளை மாற்ற முடியும். மேற்கண்ட முக்கிய சத்து ஆரோக்கிய சத்து—உணவின் பரிசாரம் விரும்புமானால், அவ்வுணவுகள் இயற்கையான சுவையோடிருக்கிறது. அச்சத்து நீங்கினால், உணவின் சுவையும் போய் விடுகிறது. இதனால் செயற்கைச் சுவை யூட்டி, அதை உண்ணும்படி நேருகிறது. உப்பு, புளி, மிளகாய், பெருங்காயம் முதலான சுவைப்பொருள்கள் இதனாலேயே நமக்குப் பழக்கமாயின இவைகளும் நோய் செய்கின்றன.

2. அரிசி.

மேற் குறித்த இரண்டு சத்துக்கள் அரிசியிலும் உண்டு. இவ்விருண்டிலும் முக்கியமான சத்து அரிசியின் மேற்புறம் இருக்கின்ற தவிட்டில் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் தவிடு போன அரிசி—தீட்டரிசி கஞ்சே தவிர உணவல்ல.

மேல் வருணித்த மாலுமிகள் சத்திழந்த உணவை உண்டு, எட்டரை மாதம் சென்று நோயுற்றார்கள், அதுபோல், அவ்வளவு சீக்கிரமாக நாம் நோயுறக் காணோமே, என்று கேட்கலாம். நாம் அம்மாலுமிகளைப் போலேயே அவ்வளவு நாள் சுத்தமாய்ச் சத்திழந்த அரிசியை உண்டு வந்தால் அப்படியே ஆவோம். ஆனால் நாம் சிறிது காய்கறிகள், மோர், பழங்கள் இவற்றை உண்ணுகிறோம். சத்துள்ள அரிசியையே, சத்திழக்காதபடி சமைத்து உண்ணுவோமானால், நாம் நோயின்றியும், திட தேகத்துடனும் வாழலாம். முற்காலத்தில் நெல்லை வீடுகளில் உலக்கையாலேயே குத்தி, சத்துப் போகாதபடி பொங்கலாகச் செய்து உண்டு வந்தார்கள். அப்போது மனிதர் அவ்வளவாக நோய்க்காளாக வில்லை. பிற்பாடு அரிசியைத் தீட்டுகிற வழக்கமும் சமையல் செய்யும்போது நீரில் கழுவிக் களைகிற வழக்கமும், கஞ்சி வடிக்கிற வழக்கமும் ஏற்பட்டன. இக்காலத்தில் மில்லரிசி வந்தபின் அரிசியின் தவிட்டிச் சத்து முற்றிலும் நீங்கிப் போகிறது. ஆகையால், நெல்லை வீட்டில் குத்திக்கொண்டு, அதைத் தீட்டாமலும், நீரில் களையாமலும், வடிக்காமலும், உண்ணுவதுதான் நன்றாகும்.

அரிசியை நீரில் களைந்தால் அந்நீரை உலை நீரில் கலந்து விடலாம். அரிசியை இரண்டு பங்கு தண்ணீரில் சமைத்தால், கஞ்சி ஏற்படாது; வடிக்க வேண்டிய தேவையில்லை.

அரிசியைக் களைந்த நீரில், அன்னத்தை வடித் தெடுத்த கஞ்சியை மட்டில் கரைத்து உண்டால், அன்னத்தைக் காட்டிலும் அது உடலுக்கு நன்மை. தரும். சத்திழந்த அன்னமானது உடலுக்கு நோயே தரும்.

மில்லரிசியைப் புழுக்கள் கூட நாடுவதில்லை. அதனால் அவ்வரிசியை மூட்டைகளில் கட்டிப் பல காலம் வைத்திருக்க முடிகிறது.

மில்லரிசியை விடக் குத்தரிசி மேல். ஆனால் குத்தரிசியையும் தீட்டித் தவிடு போக்கினால், அது மில்லரிசிக்கு நிகராகும். களைவதாலும், கஞ்சி வடிப்பதாலும், குத்தரிசியின் குணம் அற்றுப் போகும்.

ஆகையால் உடல் நலத்துக்குத் தேவையான காரியங்கள் பின் வருமாறு:—

- (1) மில்லரிசியை விலக்கிக், குத்தரிசியை உண்ணுவது.
- (2) குத்தரிசியைத் தீட்டாமல் விடுவது.
- (3) சமைக்குமுன் அரிசியை நீர் விட்டுக் களைவதை நிறுத்துவது.
- (4) கஞ்சியை வடிக்காமலிருப்பது.

ஒரு கால் நெல்லை வீட்டில் குத்திக் கொள்ளக் கூடாமற் போனால், இரண்டு தடவையாக அரைக்கும் மில்லில் நெல்லை ஒரே தடவையாக அரைத்து, அதோடு நிறுத்திக்கொண்டு, அரைபடாமல் தவிப்போயிருக்கும் நெற்களைப் பொறுக்கி யெடுத்து

அரிசியைத் தீட்டாமலும், களையாமலும், வடிக்காமலும் உபயோகிக்கலாம்.

மிகவும் லேசாயுள்ள மேற்பாசமுள்ள திரிகையிலும் (யந்திரம்) நெல்லை வீட்டிலேயே அரைத்துக் கொள்ளலாம் எவ்விதத்திலாவது நெல்லின் தவிட்டைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சத்துள்ள அன்னம், மற்ற அன்னத்தை விட அதிகச் சத்துள்ள தாகையால், அதிக மிதமாகவே உண்ணவேண்டும். மேலும், தவிடு நீங்காத அரிசியில் புழுக்கள் உண்டாகுமாதலால், அவ்வரிசியை அதிக நாள் வைத்திருக்க முடியாது. அப்போதைக் கப்போது மாதம் இருமுறை நெல்லைக் குத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

3. அவல்

நெல்லை அவலாகச் செய்துகொள்வதும் சிறந்த முறை. நெல்லை நீரில் ஊற வைத்து, ஊறின் பின்பு அடுப்பின்மேல் மண் சட்டியில் வறுத்து, வெடித்துப் பொறியாகக் கிளம்பு முன் உரலிலிட்டு உலக்கையால் இடித்து, அவல் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்த அவலானது நெல்லின் முழுச் சத்துடனிருக்கும். ஆனால் அவலை அதிக காலம் வைத்திருந்தால் கெடும். புதிய அவல் உடலுக்கு நல்லது.

இதை அன்னமாக்க, மிதமான நீரைக் கொதிக்க வைத்து, அதில் அவலைக் கொட்டி, மறுபடி கொதி வந்தபின் இறக்கி அடுப்பருகே ஒரு நாழிகை வைத்திருக்கவேண்டும். இது சுவையுள்ள அன்னம். இதையே உண்டு வரலாம்.

4. நச்சுப் பொருள்கள்.

சத்திழந்த அரிசியின் அன்னம் போலவே நமக்குத் தீமை செய்யும் சிலவற்றையும் இங்கே குறிப்போம்.

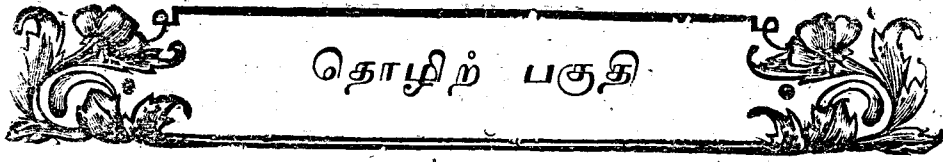
வெள்ளைச் சர்க்கரையானது உடலிற்குப் பகையானது. அது இயற்கைக்கு மாறான முறைகளால் தயாரிக்கப்படுகிறது. வெல்லம், பனங்கற்கண்டு, பேரிச்சம்பழம் இவை உபயோகிக்கத்தகும்.

காபி, டீ (தேயிலப்பானம்) இவையும் உடலுக்கு மாறானவை. இவற்றால் நோய்கள் ஏற்படுமென்று மருத்துவர் எவ்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இவை கெட்ட பழக்கங்கள்.

பாக்கு, புகையிலை, தினுசுகள், கள் சாராயம், அபின், கஞ்சா முதலானவையும் நச்சுக்கள். புகையிலையைத் துளாக்கி மூக்கில் உறிஞ்சினாலும், சுருட்டாகச் செய்து புகை குடித்தாலும், மென்றாலும் தீமைதான்.

5. மருந்தின்மை.

மேற்கண்ட ஒழுக்கங்கள் நோயின்மைக்கான ஒழுக்கங்களில் சிறந்தவை. இவ்வெல்லா ஒழுக்கங்களையும் கற்றறியவேண்டி இயற்கை வைத்திய தூல்களைக் கற்கவேண்டும். இதை எழுதுவோரால் ஆக்கப்பட்டுப் புதுக்கோட்டை, இயற்கை இல்லத்தி

நம்மவர் கைத்தொழில் வியாபாரங்களின் தற்கால நிலையும்

அவற்றை வளர்க்கும் முறைகளும்

[நடராஜன் B. A. பிஷ்னையாபாளையம் காஞ்சிபுரம்]

சென்னை இராஜதானியின்கண் வதியும் சுமார் ஆறு லட்சத்திற்கு அதிகமான எண்ணிக்கையை யுடைய செங்குந்தர்களாகிய நம்மவர்களின் முக்கியமான தொழில் நெசவுத் தொழிலே யாகும். நம்மவர்களுள் செல்வாக்குடையோரில் பெரும்பாலோரது தொழில் ஜவுளி வியாபாரமே யாகும். நம்மவருள் பிறதொழில்களில் உள்ளவர் வெகு சிலரே. நெசவுத் தொழிலும் ஜவுளி வியாபாரமும் ஒன்றை யொன்று பற்றுக்கோடாகப் பற்றியிருத்தலால் நம்மவர்கள் சீர்துறச் செழிப்பற்றுச்

செவ்வனே இருக்க வேண்டுமானால் ஜவுளி வியாபாரம் மிக்க உன்னத நிலையிலிருக்க வேண்டும்.

தற்சமயம் உலக முழுவதும் வியாபாரமந்த மேற்பட்டிருப்பினும் ஜவுளி வியாபாரமும், நெசவுத் தொழிலும் ஊீணிக்கிருப்பது போல் வேறு எந்தத் தொழிலும் ஊீணிக்கவில்லை யென உறுதியாகச் சொல்லலாம். திடீரென ஜவுளி தினுசுகளின் விலை அதிகமாகக் குறைந்து விட்டது. சுமார் குறைந்தது மூப்பது ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டு வந்த சுத்தப் பட்டுச் சேலைகளெல்லாம், இருபது ரூபாய்க்குக் கூடக் கேட்பாரில்லாமல் கண்ணாடி பீரோக்களில் கடைகள்தோறும் குவிந்து கிடக்கின்றன. சாதாரணமாக இரண்டு ரூபாய்க்குக் குறையாமல் விற்று வந்த 40, 60, ஆறுமுகக் கொத்துக்களெல்லாம் ஒரு ரூபாய்க்குக் கூடக் கேட்பாரில்லாமல் கடைத் தெருவுகளில் அல்லற்படுகின்றன. மலைய தீபகல்பத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட அறுபதினாயிரம் கூலிகள் இந்தியாவிற்குத் திரும்பிக் கப்பலேற்றப்பட்டதால் அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைத்து உடுத்தி யிருந்த லுங்கித் துணிகளெல்லாம் செலவில்லாமல் கிடக்கின்றன. வாரந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான லுங்கித் துணிகளைக் (கைலிபீஸ்) கப்பலில் ஏற்றி வந்த கைலி வியாபாரிகள் தங்கள் கடைகளை மூடும்படியான காலம் வந்து விட்டது. அசல் நார்பட்டுச் சேலைகள் எல்லாம் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கவே, நூல் சேலைகளை வாங்குவோர் குறைந்து விட்டனராதலால் நூல் சேலை வியாபாரிகளுக்கும் வியாபார மந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது.

மேற் சொன்ன விதங்களில் ஜவுளி வியாபாரம் ஊீணிக்கிருப்பதால் நம்மவர்களின் நெசவுத் தொழிலும் சீர்கேடுற்ற நிலையிலிருக்கின்றது. மேற் சொன்ன காரணங்களால் நமது தொழில் ஊீணிக்க திருப்பதோடுகூட நம்மவர்களிட முள்ள பல ஊழல்களால் ஜவுளி வியாபாரமும் ஊீணிக்க ஆரம்பித்து விட்டதெனச் சொல்லலாம். நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நம்மவர்களின் தற்கால நிலை யெவ்வாறிருக்கின்றதெனில் முன்னால் நாள் ஒன்றுக்குக் குறையாமல் ஒரு ரூபாய் சம்பாதித்தவர்கள் இப்பொழுது நான்கு அரை கூடக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். பட்டுச் சேலைகள்

விலை குறைந்து விட்டதால் பட்டுச் சேலையின் கூலி மிகக் குறைந்து விட்டது லுங்கித்துணி செய்து கொண்டிருந்தோர் தங்கள் வேலையை அடியோடு இழந்தனர். சாதாரணமாக 40, 60 நெம்பர் நெய்து கொண்டிருந்தவர்கள் தங்கள் துணியைக் கேட்பாரில்லாமல் போய் விட்டதால் இரண்டனாவோ, மூன்றனாவோ லாபம் கிடைத்த வரையில் விற்று விட்டு வீட்டுக்குத் திரும்புகின்றனர்.

நெசவுத்தொழி லிவ்வாறு கெட்டதற்கு நம் மிடமே பல குற்றங்களா. நம்மவர்கள் சிறிது லாபத்திற்கு ஆசைப்பட்டுப் பெருந்த நஷ்ட மடைகிறார்கள். துணிகளைச் சரியான நீளத்தில் நல்ல சாயமுள்ள நூலோடும் பட்டோடும் தயாரிப்பதில்லை. ஆறுமுகக் கொத்து என்றால் அது கைக்கு ஜந்த முழங்குடத் தேருவதில்லை. பட்டு என்று சொல்லி டைமண்ட் நூலைச் சரசமாக வாங்கி யுபயோகிப்பதால் ஒரு தரம் நமது துணியை வாங்குபவர்கள் இரண்டாந்தரம் வாங்குவதற் கில்லாமற் போய் விடுகின்றது அதுவுமல்லாமல் சரியான எண்ணிக்கையின்படி நூலை யுபயோகிப்பதில்லை. 60 நெம்பர் துணியென்று சொல்லிவிட்டு 40, 60, நூலை யுபயோகிப்பது வழக்கம். நூலும் வேலையும் மிகுதியாகுமென்று நினைத்துத் துணியை மிகவும் விலர்த்தியாக நெய்வதாலும் மேற்சொன்ன பல ஊழல்களையும் கூடைக்காரர் அறிந்து கொள்வதாலும் அவர்கள் நம் துணிகளை அதிகக் குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள். மூடத்தனமாகச் சொற்ப லாபத்திற்கு ஆசைப்பட்டுப் பெரு நஷ்டத்தை யடைந்து நாணயத்தையும், யோக்கியத்தையு மிழந்து நம்மவர்களுடைய துணி இழிவுக்காளாகி வாங்குவாரின்றிக் கிடக்கின்றது.

அதுவுமல்லாமல் சுமார் 20, வருஷ காலமாக உபயோகத்திலிருக்கும் மெஷின் தரி (flying shuttle) யில் வேண்டிய அளவுக்குமேல் துணிகள் உற்பத்தி யாக்கப்படுகின்றன. சாதாரணமாகக் கைத்தறியில் (Hand loom) இரண்டு நாளைக்குள் ஒரு ஜதை வேஷ்டி நெய்து வந்ததற்குப் பதிலாக இப்பொழுது இரண்டு நாளைக்குள் மூன்று ஜதை வேஷ்டி தயாராகின்றது. ஆனால் அப்படி அந்தத் துணிகளை யுடுத்துவாரோ ஒன்றிற்கு மூன்றாக அபிவிருத்தியாகவில்லை. அதற்குமாறாக நமது துணியை யடுத்துவோர் எண்ணிக்கை, குறைந்து விட்டது. மெஷின் தரியினால் தயாரிக்கப்பட்ட துணிகளோ நெசவு நன்றாக விராததாலும், தரியிலேயே நூலானது தேய்ந்து பூத்துப் போய் விடுவதாலும் உடுத்த மூன்று மாதத்திற்குள்ளாகக் கிழிய வாரம்பித்து விடுகிறது.

இஃதேயன்றி நமது தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகி விட்டதால் நம்மவர்களுடைய ஊதியம் குறைந்து விட்டது. நெய்தற் ரெழிலையே குலத்தொழிலாகக் கொண்டுள்ள நம்மவர்களும், சாலியர்களும், சேணியர்களும் தவிர மற்ற குலத்தினராகிய, அகமுடையார், யாதவர், வன்னியர் முதலிய ஹிந்துக்களைத் தவிர பல

மகம்மதியர்களும் நெய்தற் ரெழிலையே தங்கள் பரம்பரைத் தொழிலாகக் கொண்டமையால் நம்மவர்களுள் பலர் இனிப் பிறதொழிலைத் தேடிப்படியான நிலைமை வந்துவிட்டது.

இக்காரணங்களை யொழிய மற்றும் பல வேறு காரணங்களாலும் நமது தொழில் ஊீணித்து விட்டது. அவைகளை விரிக்கிற பெருகும். அன்னிய நாட்டுத் துணிகள் அதிக மலிவான விலைக்கு வந்து விட்டன. உதாரணமாக '22 x 22' சலவை மல் கெஜம் 1-க்கு ஆறு அணுவுக்குக் குறைந்து கிடைக்கின்றது. உள்நாட்டு மில் துணிகளும் மிக்க நாணயமானவையாகவும் சரசமாகவும் கிடைக்கின்றமையால் நமது துணிகளை வாங்குபவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டது. கராச்சி, பறாஸ் பட்டுச்சேலைகள் மிகவும் மெல்லியவாகவும், தற்கால நாகரீகத்திற்கு ஏற்றற்போலு மிருப்பதாலும் நாகரீகம் மிகுந்துள்ள இக்காலத்தில் பெண்கள் நமது தென்னிந்தியாவில் தயாராகும் பட்டுச் சேலையை யெடுக்க விரும்பவில்லை.

இவ்விதமான சீர்கேட்டினின்றும் நமது வியாபாரத்தையும், நெசவுத் தொழிலையும், பழைய உன்னத நிலைமைக்குக் கொண்டுவர நம்முல் சிகாமணிகளும், நமது சங்கங்களும், மகா நாடுகளும் பிரயத்தனப்படுத்தல் இன்றி யமையாதது. நம்மவர்களின் வறுமையை முன்னால் நீக்கினால்தான் நம்மவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் முன்னேற்றத்துக்கு வரமுடியும்.

நமது தொழிலை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முதன் முதலாக நம்மவர்கள் தங்களிடமுள்ள குற்றங்களையும், ஊழல்களையும் நீக்குதல் அவசியம். கூடியவரையும் மெஷின் தரிகளை விட்டுவிட்டுக் கைத்தறியிலேயே நல்ல நூலையும் பட்டையும் சரியான கெட்டிச் சாயங்களையும் உபயோகப்படுத்தி ஆறுமுக மென்றால் சரியாகவே ஆறுமுக மென்றவையாகத் துணிகளைப் பார்ப்போர் மனதைக் கவருமாறு அழுத்தமாக நெய்தல் வேண்டும். நமது துணிகள் இழந்திருக்கும் யோக்கியத்தை நமது வேலைத்திறத்தால் மறுபடியும் பெறும்படிச் செய்யல் வேண்டும்.

தற்கால நாகரீகத்தையும் உலகத்தின் போக்கையும் ஒட்டி அடிக்கடி வெவ்வேறு புதிய தினுசுகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். பழைய ரகங்களையும், தற்காலத்திற்கு ஒவ்வாத பழைய வழக்கங்களையும் அறவே நீக்கல் நலம். நம்மவர்களில் போதிய கல்வியறிவுடையோர் பல நெசவுத் தொழிற் சாலைகளுக்குச் சென்று அங்கு உண்டாக்கப்படும் பலவித ரகங்கள் எவ்வாறு உற்பத்தியாக்கப்படுகின்றன என்று அறிந்து நம்மவர்களையும் அம்மாதிரி தினுசுகளைத் தயாரிக்கப் பழகுதல் வேண்டும். நம்மவர்கள் வதியும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலிருந்தும் நகரத்திலிருந்தும் வருஷந்தோறும் சிலரைச் சென்னையிலுள்ள நெசவுத்தொழில் போதிக்கும் பாடசாலைக்கு (Government Textile Institute) அனுப்பிப் புதிது புதிதாக வந்துள்ள துணிகளை நெய்

(101-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

லிருந்து வெளியாயிருக்கும் இயற்கை வைத்திய நூல்களின் விளம்பரத்தை இதன் கடைசி எட்டில் காண்க.

நோயின்மைக்காக எல்லா ஒழுக்கங்களிலும் முக்கியமாயுள்ளது மருந்தின்மை. சிறு கோய்கள்—காய்ச்சல் முதலானவை—திடீ தேகிகளுக்கும் வருவது இயல்பு. வருவதால் யாதொரு குறையுமில்லை. ஆனால் ஒருவாறு நன்மையே. இந்நோய்களால் உடலின் பழக்கசெடுகள் கழிந்து, நாடிகளும் இரத்தமும் சுத்தமடையும். ஆனால் இயற்கை வைத்திய முறைகளால்—மருந்துகளின்றி—இந் நோய்களைத் தீர்த்துக்கொண்டால் தான் இந்நன்மைகள் ஏற்படும். செயற்கை வைத்திய முறைகளால் தீய பயன்களே ஏற்படும்.

இயற்கை வைத்தியமானது செயற்கை வைத்தியங்கள் போலல்ல. அது எளிதாய்க் கற்றுக் கொள்ளக்கூடியது. அபாயமற்றது. அவ்வாறு தமக்குத் தாமே மருத்துவராயிருந்து வாழ்ந்து, உண்மையான சுகமும், நீண்ட ஆயுளும் நற்சந்ததியும் பெறுவதற்குச் சாதனமாயுள்ளது.

ஆகையால் இதைப் படிப்போர், தமக்காகவும், தம் குடும்பத்துக்காகவும், இயற்கை வைத்திய அறிவைப் பெறவேண்டும்.

மருந்தின்மை என்ற ஒன்றினாலேயே பெண்மகள் மக்களை வளர்த்து ஆளாக்கி விட முடியும். மருந்துகளால் நோய்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் ஆசை பசற்கனவே. இதன் விவரங்களைப் பூரிண சக்தி என்னும் நூலில் மருந்தின்மை என்னும் அதிகாரத்திற்கு காணலாம்.

பும் விதத்தைக் கற்றுக்கொண்டு வரும்படிச் செய்யத் தவ் அவஸ்யம்.

நமது மக்களிடையே மற்றொரு கொடிய வழக்கம் மிருக்கின்றது. ஆனால் நம்மவர்கள் ஏழ்மையை உத்தேசித்தின் அஃது கொடிது என்றும் சொல்வதற்கில்லை. என்னவெனில் நம்மில் அநேகர் அன்றாடம் வரும்படியை யெதிர்பார்ப்பவர்கள். அவர்கள் தாங்கள் பகலில் செய்த துணியை யெடுத்துக் கொண்டு கடைக்குச் சென்று விற்று விட்டுச் சாப்பாட்டுச் சாமான்களை வாங்கி வருவது வழக்கம். எப்படியாவது தங்கள் சாப்பாட்டிற்கு வந்த வரையில் போதுமென்று கடைக்காரன் கேட்ட குறைந்த விலைக்கு விற்ப்புவிடுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்குத் துணி விற்க வில்லையானால் மறுநாள் சாப்பாட்டுக்குக் கஷ்டம். ஆகையினால் குறைந்த விலைக்குக் கேட்கும்போது தாங்கள் தயாரித்த துணிகளை நிறுத்தி வைத்தால் கடைக்காரன் தனது வியாபாரத்தின் பொருட்டுச் சில நாள் பொறுத்தேனும் உயர்ந்த விலைக்குக் கேட்பானென்பதில் யாதொரு ஆசையுமில்லை. இக்குறையை நீக்குவதற்கு நம்மவர்களிடம் ஒரு கட்டுப்பாடும், ஒற்றுமையும் இருக்க வேண்டும். பலவகைத் துணிகளையும் குறிப்பிட்ட விலைகளுக்குக் குறைத்து விற்கக் கூடாதென ஏற்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டும். அக்குறித்த விலைக்குக் குறைவாகக் கடைக்காரர்கள் கேட்டால் விற்காமல் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அம்மாதிரி நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ளுங்காலையில் தங்களுடைய

குடும்பச் செலவையும், நூல், பட்டு முதலியவைகள் வாங்க வேண்டியதற்கும் தங்கள் தொழிலில் முதல் கொஞ்சம் அதிகமாக வைக்கவேண்டும். அப்படி முதல் வைத்திலாதவர்களுக்கு நமது செல்வந்தர்கள் கடன் கொடுத்துத் தவி அவர்கள் நிறுத்தி வைத்த துணிகள் விற்ப்பிற்கு தாங்கள் கொடுத்த கடனை வாங்கிக் கொள்ளுதல் நலம். இவ்வகையில் உதவி செய்வதற்குக் காரணிய கவர்மெண்டார் நம்மவர்கள் வதியுமிடங்களில் நம்மவர்கள் மிக்க அனுபவம் அடையுமாறு ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை யேற்படுத்தல் மிக்க அவஸ்யம்.

கடைசியாக நம்மவர்களில் பலரிடமுள்ள பொருமைக் குணம் ஒன்று ஒழியவேண்டும். நம்மவர்களுள் யாராவது ஒருவர் ஒரு புதிய மாதிரியான துணியைத் தயாரித்து அதிக விலைக்கு விற்ப்புலாபமடைந்தால் அவனைக்கண்ட மற்றவர்கள் அதே மாதிரி தாங்களும் தயாரித்துக் குறைந்த விலைக்குப் போட்டி போட்டு விற்கிறார்கள். இதனால் அப்புதிய துணைக்கு இருந்த மதிப்பே போய் லாபமும் மிகக் குறைந்து விடுகிறது. ஒரு ஊரிலுள்ள நம்மவர்கள் பலவிதத் துணிகளைத் தயாரித்தால் ஒரே மாதிரியான துணியைத் தயாரிப்பதைவிட அதிக விலைக்கு விற்ப்பு லாபமடையலாம்.

மேற்கண்ட முறைகளைப் கைப்பற்றினால் நமது தொழில் வீருத்தியடையும். நம்மவர்களது வறுமையும் நீங்கும். வறுமை நீக்கினால் நாம் முன்னேற்ற மடைய வெகு சலபமாயிருக்கும். எல்லாம் வல்ல அறுமுகப்பெருமான் துணை புரிவானாக.

மகாநாட்டு மலர்

நமது முதல் மகாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகள், வைபவங்கள்,

தலைவர்களின் பேருரைகள், தீர்மானங்கள் நிறைந்துள்ளன.

தலைவர்களின் ஆப்டோன் படங்கள்

40-க்கு மேல் பொலிந்து விளங்குகின்றன.

வழவழப்பான காகிதம்.

கண் கவர் அழகு.

செங்குந்தர் ஒவ்வொருவர் கையிலும் இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

விலை அனா 8

தபாற் செலவு அனா 3

மாளேஜர், செங்குந்தமித்திரன் ஆபீஸ்,
17 பவழக்காரத் தெரு, சென்னை.

மாதரோமுக்கக் கும்மி

[திரு. வை. ச. இராமலிங்க முதலியார் அவர்கள் கண்டாச்சிபுரம்.]

(மித்திரன், தொகுதி 5, பகுதி 2, 40-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆதரிப்பதிலோ ரன்னையைப் போலவும் அமைச்சரைப் போன்ற மதி கூறுவதில் தாதியைப் போலவும் பணிவிடையில் வெகு சரசமாய் தாசியோ லீலை செய்வீர்.

செய்வ துததர்ம பத்தினி செய்கையாம் சேயிழையீர்! வேத சம்மதமாய் உய்வதுமுண்டாகு மனவாக்குக் காயத்தா லுண்மையாய் பதியைப் பூசித்திடில்.

பூசித மாயிஷ்ட தேவதை யான்றோர்கள் புண்ணிய நல்விழர் தீர்த்தங்களும் ஆசையுடன் பார்க்க வேண்டிய நாயகன் அநுமதி தான் பெற்றுப் போய் வருவீர்.

போய்வருவீர் தக்க பெண்க ளுணையுடன் பொல்லாங்கு யாதொன்றும் வாராமல் சேயினை யாகிது முடனெடுத்திச் சென்று சீக்கிரம் வீடு திரும்பிடுவீர்.

திருவாகும் வாயிற் படிபுர லம்மிமேல் சேருமு லக்கை முறமீ தம் பெருவாழ் வகன்றிடு முட்கார்த்தியில் வெகு பீடைகள் தான்வந்து சேரு மடி.

சேர்ந்திடு நற்றிரு செல்வமு முண்டாகுஞ் சேயிழையீர்! மஞ்சள் குங்குமத்தை ஆர்வமாய்ப் பூசிநற் புஷ்ப மணிந்திடில் ஆயுள் பெருகுதும் புருஷருக்கே.

புருடனழகின்றி வறியனாய் வாய்ப்பினும் பூவையே! மூடன், மூப்பனெனும் அருவருப் பின்றி யவனுடன் வாழ்தலே யரிவையார் தக்கட னுரு மடி.

ஆகாது பூப்பா யொதுக்கிடு நாட்களி லன்பாய்க் கணவரைக் கூடு வது பாகுமொழியினீர்! பூப்புநாள் மூன்றிலும் பர்த்தா முகத்தினைப் பாராதீர்.

பார்மீதில் கண்ணகி மதுரை யழித்ததும் பரிதி யெழாமல் ளாயினி செய்ததும் வாரவே டனைத்தம யந்தி யெறித்ததும் மங்கையரே! கற்பின் மகத்துவ மாம்.

கற்பெனப் படுதல் சொற்றிறம் பாணமயாம் கழறுமி தெனவையின் வாக்கல வோ சிம்பர னுகிலுங் கற்புடை மங்கையர் செயலினுக்கஞ்சியே சென்றிடுவர்.

சென்றுவெளியினில் வந்த புருடனை சிரம பரிசாரத் தான்செய்து நன்றாகப் போய்வந்த விவரங்க ளையெல்லாம் நங்கையரே! கேட்டுப் பின் தெளிவீர்.

தெளிவாக வீட்டு விவகாரம் நாயகன் சித்தத்திற் கிணங்கச் செய்துவிட்டு களிகூர யாவரு மில்லற தர்மத்தைக் கைக்கொள்ளுவீர் மைக்கண் தோகையரே!

தோகையரே! வந்த அதிதிசன் யாசிகள் தொழிலாளி கூலிபிச் சாண்டிகளை ஈகை குணத்துடன் காக்கவைக் காமலே ஏற்றவா ரமுதிட்டனுப்பிடுவீர்.

அனுவாச மாகக் கொழுந்தன்மூத் தாரொடு அனர்கள் மனைவியா மோகத்தி சனுவாக யெப்போதுஞ் சுற்றத்தவருடன் சந்ததம் வாழுவீ ரொற்றுமையாய்.

ஒற்றுமையிலாக் குடும்பக் கெடுமென்று ஒதும்பழமொழி தானுணர் வீர் குற்றம் பார்க்கிற்சுற்ற மில்லையிங் காதலால் கொள்ளுவீர் சமரச மாயெவையும்.

சமரச சன்மார்க்க மோங்கவேண்டு மென்று தையலரே! கும்மியடிபுக்கடி தமராக யாவர்க்குந் தாழ்வு சொல்லியிந்தத் தாணியுள் நெடுநாளே வாழுகடி.

வாழையடி வாழையா யுங்கள் வம்மிசம் வையகந்தன்னில் வளர்த்தோங்க ஏழை எளியவர் கூன்குருடு முடம் எல்லோர்க்கு மன்ன மளிபுக்கடி.

அளிவளர் கூந்தலிர்! அன்னவிலையினி லரன்வந்து சிக்குவென்று சொல்வார் தெளிவாக விரீதி வாக்கியத்தின் பொருள் தேறுக்கடி வரங்கோருக்கடி.

கோருக்கடி யுங்கள் கணவன் தீர்க்காயுளை குங்கும மஞ்சள் சுமங்கலத்தை சீறுக்கடி கெட்டலோபம் பொய்வஞ்சனை தீயர்கள் நேசம் பொறுமைகளை.

களைபுக்கடி கெட்ட குணங்களை வேரற காருக்கடி யுங்கள் கற்பு நிலை வினையு மடிசை மிதனூலந் பேரோங்கி வீசுமடி புக முனக மெங்கும்.

இந்திய சாலியர் மகாநாடு
(28-4-31 தமிழ் நாட்டில் கண்டது)

விருதுநகர், ஏப்ரல், 23—

நான்காவது அகில இந்திய சாலியர் மகாநாடு 21-ந்தேதி இராஜபாளையத்தில், மாயவரம் கூரைநாடு பிராசு ஸ்ரீ. கே. எஸ். சுந்தரன் செட்டியார் தலைமையில் கூடியது. மகாநாட்டிற்குப் பல இடங்களிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தனர். வரவேற்புக் கழகத் தலைவர் அருப்புக்கோட்டை ஸ்ரீ. த. ல. குருசாமி விஜயம் செய்திருந்தவர்களைத் தன்னுடைய உபநிபாயசத்தால் வரவேற்ற பின்னர் சென்னை மாகாண அபிவிருத்தி இலாகா மந்திரி ஸ்ரீ. பி. டி. இராஜன் மகாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

மந்திரி ஸ்ரீ. ராஜன் பிரசங்கம்.

மந்திரி ஸ்ரீ. பி. டி. ராஜன் மகாநாட்டை ஆரம்பித்து வைக்கையில் பேசியதாவது:—

நாடுடங்கும் தேசாபிமானம் பரவித் தேசப்பொதுச் சேவையில் ஈடுபடத் தொடங்கும் சமயத்தில் இது போன்ற சமூக மகாநாடுகள் எதற்கெனச் சிலர் வினவலாம். ஒவ்வொரு சமூகமும் அதனதன் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும், வகுப்பு சண்டைகளுக்கும் இடங்கொடாது ஒவ்வொரு துறையிலும் அதாவது, கல்வி, வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலியவற்றில் போட்டி போட்டு முன்னேறி லுள்ளார், தூற்றுக்கணக்கான சமூகங்களும் கிளைச் சமூகங்களும் கொண்ட நம் நாடு விரைவில் முன்னேற வேறு சிறந்த மார்க்கமில்லை. சமூக அபிமானம் ஏற்பட்டு விருத்தியானால் தேசாபிமானமும் தானாகவே ஏற்படுவிடும். தேச முன்னேற்றத்தின் முதல்படி சமூக முன்னேற்றமாகும். அந்த உன்னதமான சமூகத் தொண்டாற்ற நீங்கள் இவ்விடம் இன்று கூடியிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும். மகாநாடுகள் கூடக் கலைவதால் மட்டும் ஒரு பிரயோஜனமும் ஏற்பட்டு விடாது. அங்குத் தீர்மானிக்கப்படும் விஷயங்களையெல்லாம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரச் செய்ய நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உண்மையில் முயற்சி செய்யவேண்டும். உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் நம்மிந்திய நாடு ஒன்று

தான் கல்வியில் மிகவும் கேவலமான நிலைமையிலிருக்கிறது. மேல்நாட்டில் தூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் தூற்றுக்கு ஒன்பதுபேர் தான் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். அதுவும் தனிப்பட்ட நான்கு லக்ஷம் ஜனத்தொகையைக் கொண்ட உங்கள் குலத்தை மட்டும் எடுத்துக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமானால் விரல்விட்டு எண்ணிச் சொல்லி விடக்கூடிய அவ்வளவு சொற்பமானவர்களே இருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். அவ்வளவு கேவலமான நிலைக்கு வந்ததின் காரணம் பையனுக்கு ஐந்து வயது பூர்த்தியாகு முன்னரே நெசவுத் தொழிலில் புகுத்தி வேறு வழியில் புத்தியைச் செலுத்த முடியாதபடி வருத்தவதே. ஆகையால் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வியை ஒவ்வொரு ஊரிலும் புகுத்தவேண்டும். அதற்குக் கவனமெண்டார் உதவியைக் காட்டிலும் உங்களுடைய பூரண ஆதரவும் ஒத்தழைப்பும் இருந்தால் கூடிய சீக்கிரத்தில் உங்களுடைய வாலிப உலகம் பூராவும் தூற்றுக்கு தூறுபேர் கற்றுணர்வதை யேற்படும். கல்வி கற்பிப்பதின் நோக்கம் உத்தியோக வேட்டைக்கன்றி அறிவு வளர்ச்சிக்காகவும் தொழிலபிவிருத்திக்காகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

இதற் தொழில்கள்.

மற்றைய சமூகங்களைப் போலல்லாது உங்கள் வகுப்பினர் அனைவரும் நெசவுத் தொழில் ஒன்றையே பிரதானமாகக் கொண்டிருப்பது சற்று ஆலோசிக்கப்படவேண்டிய விஷயமாகும். அதன்காரணம், அதை உலகுத்தொழில் எனப்பெரும்பாலோர் நம்புவதே. மற்றைய பலவிதக் கைத் தொழில்களை மேற்கொள்ள எல்லாவிதமான சாதனங்களிருந்தாலும் அவைகளை விடுத்துக்கண்மூடித் தனமாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலிலேயே ஈடுபடுவது அறியாமையாகும். அவ்வாறு ஒரு சமூகம் சாதித்தொழில் எனக்குறிப்பிட்ட ஒரே தொழிலையே மேற்கொள்ளுமானால் அதைவிட அதன் சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் தீங்கு வேறு ஒன்றுமில்லை. சிலருக்கு விருப்பமாக இருப்

பது மற்ற ஒரு சாராருக்கு வெறுப்பாக விருக்கலாம்; சிலர் விவசாயத்தில் தகுதியுள்ளவராயிருக்கலாம். ஒரு சிலருக்கு இயந்திரப் பயிற்சியில் பற்றிருக்கலாம். மற்றும் சிலருக்குப் பல் வேறு வகைக் கைத்தொழிலில் தேர்ச்சியிருக்கலாம். ஆகையால் நெசவுத் தொழில் ஒன்றுதான் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதென்ற பிராமல் அவரவர் விருப்பத்திற்குத் தகுந்த தொழிலை மேற்கொள்ளுமாறு செய்யவதுதான் சிறப்புடையதாகும். ஏனைய காடுகளிலெல்லாம் நெசவுத்தொழில் முன்னேற்ற மடைந்திருக்க நம் நாட்டில் இன்னும் இவ்வித கேவலமான நிலையிலிருப்பது எதனால்? சுயநாட்டு ஆதரவின் மையும், முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சியின்மையும், தொழிலாராய்ச்சி இல்லாமையும் தான் காரணங்கள். பண்டைக்கால வழக்கப்படி இன்னும் இவ்விருபதாம் தூற்றுண்டில் கைநெசவுத் தொழிலையே கையாண்டு வந்தால் எவ்வாறு முன்னேற்ற முடியும்? எவ்வாறு ஊதியம் கிடைக்கும்? மனிதனால் இயந்திரத்தினுடன் போட்டி போட முடியுமா? ஆகையால் இனிமேலாவது இயந்திர நெசவுத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவும், நவீன சாயச் சாலைகளை மேலாட்டு முறைப்படி அமைக்கவும் முன்வரவேண்டும்.

கூட்டுறவுச் சங்கம்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அவசியத்தைப் பற்றிச் சிறிது சொல்ல விரும்புகிறேன். “தன் கையே தனக்குதலி” என்பதுபோல உங்களில் பிரபல பணக்காரர் தங்களால் இயன்றவரை பங்குகள் மூலமாய்க் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஸ்தாபனம் செய்தல் வேண்டும். சர்க்கார் இது விஷயத்தில் உதவி செய்ய உற்பொழுதம் தயாராக விருக்கிறார்கள். ஏழை நெசவுத் தொழிலாளருக்கு வேண்டிய கடன் கொடுத்துதல்தல், அவர்கள் சேமிக்கும் பணம் சிறிதாயினும் அதில் பங்காளராய்ச் சேரும் படிச் செய்தல், உற்பத்தி செய்த துணிகளைத் தகுந்த இடங்களில் விற்பனை செய்தல், இதுபோன்ற இன்னும் பல காரியங்களைச் செய்தால் ஏழை மக்களின் வறுமை ஒருவாறு நீங்கும். பணக்காரருக்கும் மேற்கூறிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் அதிக வருமானம் கிடைக்கக்கூடும். ஆகையால் எந்தெந்த விடங்களில் அமைக்க முடியுமோ அந்தந்த விடங்களில் உடனே சங்கங்களை நிறுவவேண்டும்.

குருட்டுப் பழக்கங்கள்.

சாதாரணமாக நம்மிடையே பழைய குருட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் இன்னமும் இருந்து வருகின்றன. அவைகளை யெல்லாம் அறவே ஒழிக்க முயல்வேண்டும். அர்த்தமற்ற வீணசடங்குகள், அதற்காக ஏற்படும் பணச்செலவு, கல்யாணங்களில் வரையில்லாது கண்மூடித்தனமாய் பிரயோசனமற்ற வழிகளில் பணம் செலவழித்தல் முதலியவை நிறுத்தப்படவேண்டும். வயிற்றுக்கே சரிவரச் கஞ்சியில்லாவிடினும் நகைசெய்து அணிந்த கொள்ளுவதில் நம் மக்கள் பின் வாங்குவதில்லை. அதிலும் சுகாதார விதிகளுக்கு விரோதமாக சில

சமயம் உயிருக்கே ஆபத்து நேரிடும் தன்மையில் நகை யணிந்து கொள்ளுவதை நாம் பார்த்துக் கொண்டோடு நினைக்கிறோம். காது கிழித்தல், மூக்கைக் குத்துதல், காலிலும் கையிலும் விலங்கு போன்ற கனமான காப்புக்களை யிடுதல் முதலிய வெறுக்கத் தக்க அநாகரிகமான காரியங்களை யெல்லாம் நிறுத்தவேண்டும். நகை யணிந்து கொள்ளுவதில் ஆண்களும் பெண்களுடன் போட்டியிடுவது வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டிய காரியமாகும். இவ்வாறு நாம் உபயோகித்து வரும் நகைகளை மட்டும் நாணயமாக மாற்றினோமானால் அப்பெரிய தொகையைக் கொண்டே ஆயிரக்கணக்கான வேலையில்லா மக்கள் பிழைப்புக்குச் சாதனமாகத் தொழிற்சாலைகள் வைத்து நடத்தவும், கலாசாலைகள் நடத்தவும், பாங்கிகள் நடத்தவும் சாத்தியமாகும். ஆகவே பழைய மூடப்பழக்க நோக்கி மற்றைய நாடுகளைப்போல நாமும் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறவேண்டும்.

தலைவர் பிரசங்கம்.

மகாநாட்டுத் தலைவர் மாயவரம் கூரைநாடு பிராசு ஸ்ரீ. கே. எஸ். சுந்தரன் செட்டியார் அக்கிராசனப் பிரசங்கம் வருமாறு:—

சாலியர் மாபினைச் சான்றோர் சாலப் புகழ்ந்திருக்கின்றனர்! அரசர்களும் அன்புமவத்து அவர்களை ஆதரித்து வந்தனர். அவர்களும் வேத நெறி கொண்டவர்; உபநயன முதலிய வைதீக சமஸ்கார முடையோர். நான் மறை தூலறிந்தோர், முத்தமிழ் தூலுக்கொண்டோர். செய்தொழில்களில் செய்தொழிலே உத்தமமென ஏற்றோர். குறையிலாச் செல்வர், கறையிலா மனத்தர், மாணாக்கர், உஞ்சை மாநகர், காமபீலி நகர், புண்டரீக வர்த்தனபுரம், வாரணாசி, காஞ்சி எனும் ஐம்பதி உடையோர். யானை, சிங்கம், சரபம், புலி ஆகிய நால்வகை விருதுகளும் பரமசிவனால் அருளப் பெற்றவர். பூணால் மார்பர், இன்சொல் நாவர், வண்மைக் கையார், மெய்மறவாதவர், கபடமிலார், அறவேலி கோலி அதன் நெவிலிருப்போர். வேத நெறி பிறழார், பொய்யுரை யாடார், நெய்தொழில் மறவார், தேவாலய பரிவட்டம் அளிப்போர். மடாலயங்களுக்கோர் உறவானவர். அன்னதானப் பிரியர், பத்திநெறி பூண்டோர், முத்திநெறி வந்தோர், வாயுள்ளார் பாடல் பெற்றவர், அபயமளிக் கும் அன்பாளர்.

“கண்டபேரண்டான வண்மை செறிக்கின்ற காமபீலி நாட்டின் விற்பனனர், கருணசெறி வடகங்கை ஆரியர், உமைக்குக் கஞ்சமலராடை அருள்வோர், மண்டலாதீசர், புலவர் தலையோர், புகழை வாரியே கொண்டவர், வண்மை குன்றாத பெரியோர், அண்டினவர் அளிக்க அடையலருக்கு அஞ்சாத ஆண்பிள்ளைச் சிங்கம், ஒருசொல் அரிச்சந் திரவாசகர், சிம்புள் என்பதாகையர், சந்தனத்தார் மார்பர், தண்டமிழ்தூல் மரபுதழைத்தவர், தாணியில் தனதானமும் உடையோர், சகலகலாவல்ல

வர், கிபுணர் சாலிய மகிபாலரே" என வாயுளார் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஆதியில் பிரம்மாதன் ஐந்து முகங்களில் தோன்றிய பத்துப் பிராமணர்களில், சாலிகன், சாலினி, சாலியன், சாலங்கராயன், சாலிகன் சாலிகோத்திரன், சலபவன், என்னும் எழுசாலிய முனிசுரன் தோன்றினார். அவர்களைக்கண்டு களித்துப் பரமசிவன் அஞ்சுவர்ணமுள்ள பரிவட்டங்கள் செய்து தனக்குத்தர அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனார். அவ்வேழு முனிவர்களின் பரம்பரையினர் அல்லவா நம்மவர்கள் எல்லோரும்? அது முதல் நம்மவர்கள் திரேதாயுகத்தில் ஓம்புகையினாலும், கிருத யுகத்தில் தாமரை நூலினாலும், துவாபாயுகத்தில் பட்டு நூலினாலும், கலியுகத்தில் பருத்தி நூலினாலும், நால்வகை பரிவட்டங்கள் செய்து சிவனுக்கு அளித்து வாராநிற்கின்றனரே! சாலியர் சாபங்களும் தெய்விகமானவை. ஐந்து வர்ணங்களில் சிவப்பு—சிவன், மஞ்சள்—பிரம்ம தேவன், நீலம்—விஷ்ணு, பச்சை—பார்வதி, வெள்ளை—கங்கை, கூரைமாநாட்டிலே இந்த பரிவட்ட கைங்கரியங்களை அனேக பெரிய தேவாலயங்களுக்கு இன்றைக்கும் நடத்தி வருகின்றனர். அக்கைங்கரியங்களுக்கு ஏற்பட்ட மரியாதையும் பெற்று வருகின்றனர்.

நஞ்சுமுக நிலைமை.

இத்தகைய மரபினரின் தற்கால நிலைமையைச் சற்று நிதானித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்மவர்களுள் இருந்த கட்டுப்பாடுகளும், ஒற்றுமை உணர்ச்சியும், தெய்வபக்தியும் ஜாதியபிமானமும், செய்தொழில் நேர்மையும், வித்தியாபிவித்தியும், தாய் நாட்டன்பும், தர்ம சிந்தனைகளும் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை நீங்கனே தனித்தனியோசித்தப் பாருங்கள். மேற்குறித்த விஷயங்களில் சிரத்தை மிகக் குறைந்திருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றிய காரணங்களை யான் எடுத்துக்காட்டிப் பற்பலர் மனத்தைத் துன்புறுத்த வந்தேன் இல்லை. ஆயினும் பொதுவாக நவீன நாகரிக மெனப்பமும் ஏற்பாடுகளில் பல, நம்மவர் பலரைப் பலவீனராக்கி விட்டன. போலிப் பெருமையின் ஆசையால் பொருளிறந்து வருந்துவோர் பலர். நீண்ட யோசனை இல்லாது கொண்ட காரியமும் பயன்படுமோ? மேலாட்டுப் பழக்கங்கள் பற்பல பரவி அநேகரைத் தவித்துத் தத்தளிச்சச் செய்து விட்டன. தற்காப்பை இழந்தவர் எதற்குத் தான் பயன் படுவார்? கல்விக் கிடையில் உயிரைக் கொடுப்பதில் மூடத்தனத்தை வெளிப்படுத்தி வாடி கிற்போர் சிலர். சோம்பித்திரியேல் என்னும் வாக்கை எட்டிலே வைத்து எங்கி கிற்போர் பலர். குடியரசை வேண்டிக் குடியரசையே பற்றிக் குடியறிந்தனர் சிலர். சாயமேற்றித் தழைப்பதை விட்டுச் சாயபிறங்கினர் பலர். நாட்டார் இவ்வாறு நமது முன்னோர் முறைகளை முற்றிலும் துறந்து இடுக்கண் உறுகின்றனமே!

தேசிய உணர்ச்சி.

நமது தெய்தொழிற்படை கொண்டே மகாத்மா காந்தியும் சாத்வீக எதிர்ப்பைச் சாற்றியுள்ளார். அதன் அருமையும் பெருமையும் மண்டலமெங்கும் கொண்டாடப்படுகின்றதே! அதன் அகிம்சாவீரம் மன்னுயிர் மனத்தை யெல்லாம் கவர்ந்து நிற்கின்றதே! நமது ஆட்சியார் மணப்போக்கை அது அம்மயம் மாற்றிவிட்டதே! "கூத்திரிய பலம் தீக், பிரம்ம பலமே பலம்" என்னும் இருஷிவாக்கின் மகிமை நிருபணமாயிற்றன்றோ? காத்திரிவின் சமாதானமும் நமது தொழிலின் பெருமையன்றே கொள்ளவேண்டும். நமது தாய் நாட்டுக் க்ஷேமமே நந்தொழில் நேர்மையைச் சாந்திருக்கிறதன்றோ? தேசிய உணர்ச்சி பெருகிவரும் இந்நாட்களில், நாமும் அவ்வுணர்ச்சிக்கு இடந்தரவேண்டாமா? நமது தொழிலைச் சீராக்கிப் பூர்வீக உயர் நிலைக்குக் கொண்டுவருவதே நம்மவர்களுக்குத் தேசிய உணர்ச்சியாய் இருக்கின்றதே என்ற பாக்கியம் பார்த்தீர்களா? மாணாக்கர் என்னும் நமது மகிமைப் பெயரை நாம் என்றேனும் இழக்கலாமா? இந்த உண்மையை இம்மகாநாடு நன்கனே ஆராய்ந்து அறியவேண்டும். நந்தொழிலை நாமே சீர்படுத்தப் பார்க்கவேண்டும். ஆட்சியார் உதவியையே நாடி நிற்பதில் பிரயோஜனமில்லை. நமது கடமையை நாம் நன்கனே நடத்திவந்தால் எவ்வித உதவி யுந் தானே வரும்.

கல்விப் பயிற்சி.

இதன் குறைவு நம்மிடத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆடவர் பெண்டிர் அனைவருக்கும் இப்பயிற்சி தற்காலத்தில் இன்றியமையாத தாயிற்று. ஆண் கல்வியே நம்மிடத்து அருமையாய் இருக்க, பெண் கல்வியைப்பற்றி பேசவும் வேண்டுமோ? நாட்டார் கல்விப் பயிற்சி ஏற்பாடானது எவ்வாறு இருக்கவேண்டும்? எந்த ஏற்பாட்டை நாட்டார் கட்டுப்படுத்தக் கூடியதோ, நாட்டுக் குழந்தைகள் எவற்றினுக்கும் எது இடம் கொடுக்கின்றதோ, எது நாட்டாரது பரமார்த்தப் பிரவர்த்தி என்ன, நன்னெறி முறை என்ன, புத்திப் பயிற்சி என்ன சரீர பயிற்சி என்ன, தொழிற் பயிற்சி என்ன, ஆகிய இவைகளை நாட்டார் தேவைகளுக்கு ஏற்ற வண்ணம், அபிவிருத்தி செய்யும் ஒரே நோக்கத்துடன் நடத்தப்படுகின்றதோ அதுதான்—அவ்வகை ஏற்பாடு நமக்கு இன்னும் ஏற்படத்தான் வேண்டி இருக்கின்றது. இராஜாங்க ஏற்பாடு இராஜாங்கச் சௌகரியத்திற்கே நடைபெற்று வருகின்றது. அதனாலேதான் தற்கால கல்விப் பயிற்சியில் நாட்டாரர்களுக்கு நம்பிக்கை குறைந்து வருகின்றது; அதனால் பற்பல தீமைகளும் விளைந்து வருகின்றன.

அது எவ்வாறாயினும் ஆகு. நாம் நமது சிறுர்களுக்கும் சிறுமிகளுக்கும் நமக்கேற்றபடி கல்விப் பயிற்சி கொடுத்து வரவேண்டும். அபரிமிதம் செலவை இழுக்கும் ஏற்பாடு நம்மவர்க்கு என்று ஒவ்வாது. நமது சமூகம் இன்றும் ஒரு கட்டுப்பாட்டில்

டுக்குள் நின்று வருகின்றது. ஆகையால் அதற்கொரு ஏற்பாடு நமக்குள் செய்யலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. பொதுவாய் நமது வாலிபர்களுக்கு எழுவயதிலேயே ஊதியந்தேடுஞ் சக்தி வந்து விடுகின்றது. அவர்களது சம்பாத்தியமும் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு வேண்டியே இருக்கின்றது. அத்தகைய சிறுவர்களுக்கென்று இராப்பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்தப்படவேண்டும். அதில் நமது ஜாதி ஆசாரம், பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றி புகட்டவேண்டும். நமக்குள் தர்மச் செலவுக்கென்று ஒரு சொற்ப அம்சத்தை ஒதுக்கி வைத்து, இதற்கு ஒரு மூலதனமும் வெகு சுலபமாகத் தேடிவிடலாம். கல்விகற்றவர்களும் நமது தொழிலை மறக்கலாகாது. ஆனது பற்றியே, நான் இந்த ஏற்பாட்டை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். சிறுவர்கள் 7-வது முதல் 14-வது வயது வரையில் பகலிற் றொழிலும், இரவில் கல்விப் பயிற்சியும் செய்து வரலாம். அதற்குமேல் படிக்க இயல்புள்ளவர் மேற்படி படிப்பிற்குப் போகலாம். அத்துடன் படிப்பை நிறுத்துபவர்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். நமது சிறுமிகளுக்குக் கட்டாயப்படிப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய ஏற்பாட்டை நான் எனது ஊரில் அன்பர்கள் உதவியால் கொண்டு வரலாமென்று யோசிக்கின்றேன். மற்ற ஊர்களிலும் நம்மவர் இவ்வகை ஏற்பாடு ஒன்றைச் செய்து வந்தால்

தால் நலம் பிறக்கு மென்று தோன்றுகின்றது. இந்த விஷயத்தை இம்மகாநாடு ஆராய்ந்து தக்க தொரு தீர்மானம் செய்து, இதனை நிறைவேற்ற முன்வருமென கீனைக்கின்றேன்.

செய்தொழில் தேர்ச்சி.

செய்தொழிலிலும் அன்னிய முறைகள் பற்பல அடுத்த வந்து அதையும் கெடுத்து வருகின்றனவே! ஒப்பிலா உபகாரியாகிய மகாத்மா காந்தியின் கத்தர் எத்தனை எத்தனை பேர்களைக் கதறச் செய்து விட்டதென்பதை நாம் நன்கு கவனிக்கவேண்டும். கூடியவரையில் சுதேசியத்தையே நந்தொழிலுக்கு நாம் ஊட்டி வரவேண்டும். அப்பொழுது நமது தொழில் மீண்டும் சிறந்தெழுமே; நாடு செழித்திடும்!

நமக்குள் ஒற்றுமை உணர்ச்சியும், தேசாபிமானமும், மதாபிமானமும், பாஷாபிமானம், தன் அடக்கம், கட்டுத்தொழில், விடாமுயற்சி, பொறுமை, தைரியம் முதலியவைகள் பரவப் பரவ, இறைவன் அருளால், நமது சமூகமும் முன்னேற்ற மடையும். ஆகையால் இராஜபாளையத்திற் கூடியிருக்கும் நாம் எல்லோரும் வாகைகூடி, பகை வென்று, வெற்றிகொண்டு, இராஜாதி மனத்துடன், சுயராஜ்யம் பெற்று நமது கொடியை நாட்டித் தழைக்கவும் ஜகதலமே ஓங்கிவரும்!

நிருபம்.

செங்குந்தரும் இரங்குன் பிரயாண வழியில் ஏற்படும் சங்கடங்களும்.

K. ஆறுமுக முதலியார் ரோங்குன்.

போர்புடைய பெரியர்.

நமது குலாபிமானத்திற்குத் தாங்களும் தாங்கள் போன்ற பெரியோர்களும் தம் நலங்கருதாது குலாபிமானமே பெரிதென உழைத்து வரும் தொண்டிற்கு என்ன மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னமும் தாங்கள், நமது சமூகம் முன்னேற்ற மடைவதற்குரிய ஏற்பாடுகளுக்கும் கைத்தொழில் மேன்மைக்கு வரக்கூடிய சீர்திருத்தங்களுக்கும் தங்களால் கூடுமானவரை பணி செய்வீர்களென்று நம்புகிறேன். நமது மரபினரில் பெரும்பாலோர் ரொங்குனில் பலவிதத் துறைகளில் பிரபல வர்த்தகர்களாகவும் தொழிலாளர்களாகவும் இருந்து வருவது பலருக்கும் தெரிந்ததேயாகும். நமது தாய் நாடுகளிலிருந்து ரொங்குன், சிக்கப்பூர், பிளங்கு முதலிய மலாய் நாடுகளுக்குச் செல்லும் நமது பிரயாணிகளும், இங்கிருந்து தாய் நாடு திரும்புகிற வர்களும், வியாபார சம்பந்தம், கோர்ட்டி விஷயம் முதலிய அலுவல்களை முன்னிட்டும் மத்தியஸ்தலமாகவும் துறைமுகமாகவும் விளங்கும் சென்னையில் சுமார் ஒரு வாரம் பத்து நாள் வரை தங்கிப் பிரயாணமாக வேண்டியதிருக்கிறது. அப்படித் தங்கும் போது ஆங்காங்குள்ள சாப்பாட்டு ஒட்டல்களிலும்

வாடகை விடுதிகளிலும் தங்கிச் சரியான சௌகரியத்துடன் சாப்பாடு வகையறு கிடைக்காமலும் வீணில் அதிக பணச் செலவு ஏற்படுவதுடன் சில சமயங்களில் பிரயாணிகளின் சாமான்கள் களவு பேரவதுமுண்டு. இன்னும் பலவித கஷ்டநஷ்டங்களுக்கு உட்படுவதோடு இவ்வளவு காலமாய்ப் பிரயாணம் செய்து வருகிறோம். இனியும் நம்மவர்கள் அவ்வித கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உட்படாத முறையில் இவைகளை நிவர்த்திப்பான் வேண்டி நமது தலைச் சங்கமும் மித்திராஸீசம் அமைத்திருக்கும் இல்லத்திலேயே நம் குல மரபினர்கள் வந்து தங்கும்படியும் சாப்பாடு முதலிய வசதிகளும் ஹாஸ்ட்லைப்போல் ஒரே ஜாக்கையிலமைத்து மேற்குறித்த வீண் செலவுகளையும், செளகரியக் குறைவையும் நிவர்த்திக்கக் கூடிய விரைவில் முன்வரவேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்வதோடு எதிர்கால நமது உபகாரச்சம்பள கல்வி நிதிக்கும் ஒரு பிரவேசக் கட்டணம் ஏற்படுத்தி மூலதனம் சேர்ப்பதற்கும் அரிய சீர்திருத்தங்கள் செய்வதற்கும் முயலுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே மேற்குறித்த குறையை நிவர்த்தி செய்யும்படியாய் நமது தலைச் சங்க நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களையும் தலைவர், காரியதரிசி, பத்திராதிபர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேணும் சுபம்!

கிளர்ச்சி.

வட ஆற்காடு ஜில்லா

சுந்தரவிநாயகர் சங்கம் கலவை.

20-11-30 மாலை 6-மணிக்குச் செங்குந்தர் பொது மடத்தில் சங்கத்தலைவர் அனுமதியின் பேரில் திருவாளர் பு. பெ. பொன்னுசாமி முதலியார் அவர்களின் தலைமையின் கீழ்க் கூடிய பொதுக் கூட்டத்தில் திரு. நா. வடிவேலு முதலியார் அவர்கள் தேவாரம் திருப்புகழ் இன்னிசை கருவியோடு பாடிய பின்னர் த. பரசுராம முதலியார் திரு. நா. வடிவேலு முதலியார், திரு. பாலசுந்தர முதலியார் ஆகியவர்கள் முறையே 'இளையாண்டிமாறையனார் சரித்திரம்', 'உருத்திராட்ச மகிமை', 'கந்தர் சஷ்டி விரதம்' என்பவைப்பற்றி பேரூரை நிகழ்த்தினார்கள். தலைவர் முடிவுரைக்குப் பின் காரியதரிசியால் வந்தோடுப சாரம் கூறப்பட்டு இரவு 9-30-மணிக்குக் கூட்டம் இனிது கலைந்தது.

18-1-31 மாலை 5 மணிக்குச் செங்குந்தர் வீதி சுந்தர விநாயகர் ஆலயத்தில் இச்சங்கத்தின் பொதுக்கூட்டம் உபதலைவர் திரு. தி. க. கதேச முதலியார் அவர்களின் தலைமையில் கூடிற்று. அவ் வமயம் கடவுள் வணக்கம் பாடிய பின் திரு. நா. வடிவேலு முதலியார் து. பாலசுந்தர முதலியார் திரு. த. பரசுராம முதலியார் ஆகிய மூவரால் முறையே 'சிவபுண்ணியப்பேறு', 'பஞ்சாக்ஷர மகிமை', 'ஒற்றமையின் உயர்வு' என்பவைப்பற்றி நீண்ட சொற்பொருளுக்கு நிகழ்த்த பின் இரவு 9-மணிக்குக் காரியதரிசி சபை வணக்கம் கூறக் கூட்டம் இனிது முடிவுற்றது. இக்கூட்டத்திற்குச் சுமார் 250 ஜனங்களுக்குமேல் வந்தார்கள்.

25-2-31 மாலை 6 மணிக்குச் செங்குந்தர் பொது மடத்தில் தலைவர்களின் கீழ் நடைபெற்றது. தலைவர் முன்னுரைக்குப் பின் கடவுள் துதி பாடிய பிறகு, திரு. த. பரசுராம முதலியார் து. பாலசுந்தர முதலியார் ஆகியவர்கள் முறையே 'கல்வி' என்பதைப்பற்றியும், 'இருந்தும் இறந்தவரைப்பற்றியும் அரிய பெரிய கருத்து பொருந்திய சொன் மாரி பொழிந்தார்கள். தலைவர் முடிவுரைக்குப் பின் கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி உள்ளன.

நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள்.

1. இச்சங்கத்தின் சார்பாக நடந்து வரும் ஆங்கில இரவு பாடசாலைக்கு உதவியாகவும் இச்சங்கத்திற்காகவும் ரெ. 14 லைட் ஒன்று வாங்கவேண்டுமாய்த் தீர்மானிக்கிறது.

2. இச்சங்கத்திற்கு இதுகாறும் செலுத்தி வந்த 2-அண தொகையை இன்று முதல் மாதம் 1-க்கு அண 0-0-6 வீதம் செலுத்தவேண்டுமாய்த் தீர்மானிக்கிறது.

3. இச்சங்கத்திற்குத் திரு. N. வடிவேலு முதலியார் அவர்களையும் திரு. K. வீரப்ப முதலியார் அவர்களையும் மெம்பராகச் சேர்த்துக்கொள்ளத் தீர்மானிக்கிறது.

17-3-31 மாலை 6-மணிக்குச் செங்குந்தர் பொது மடத்தில் சங்கத்தலைவர்களின் கீழ்க் கூடிய பொதுக்கூட்டத்தில் இன்னிசைக் கருவியுடன் கடவுள் வணக்கம் இனிமையாய் ஒதிய பிறகு திரு. த. பரசுராம முதலியார் திரு. நா. வடிவேலு முதலியார் முறையே கருணையைப் பற்றியும்; கைத்தொழில்பற்றியும், இறந்தும் இருந்தவரைப் பற்றியும் கேட்போர் உள்ளம் கரை திரண்ட வெள்ளம்போல் களிக்குமாறு இன்சொற் பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். பின் தலைவர் முடிவுரையில் மூரில் கூட்டுறவுச் சங்கம் இருந்தல் மிகவும் அவசியத்தினும் அவசியம் என்று கேட்போர் மனத்தில் பதியுமாறு மிகவும் விளக்கமாகக் கூறினார். பின்னர் கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் நிறைவேற்றி இரவு 9-35 மணிக்குக் காரியதரிசியால் வந்தன உபசாரம் கூறப்பட்டு இனிதே முடிவு பெற்றது.

தீர்மானம்.

நமது தலைச்சங்கமாகிய தென்னிந்திய செங்குந்த மஹாஜன சங்கத்திற்கு வருடக் கட்டணமாகிய ரூபா 5-0-0 கண்டிப்பாய் இம்மாதம் அனுப்பிவிட வேண்டுமாய்த் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அ. சு. சின்னசாமி முதலியார், தலைவர்.

கலவை சுந்தர விநாயக செங்குந்தர் சங்கம்

பிரசோற்பத்தி ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 4-ம் நாள் ஆகிய இன்று மாலை 4-மணிக்கு மேற்படி சங்கத்தின் பொதுக்கூட்டம் செங்குந்தர் பொது மடத்தில் திருவாளர். தமிழ் வித்வான் வீரப்ப முதலியார் அவர்களின் தலைமையிற் கூடியது. அவ்வமயம் அமிழ்தினும் இனிய தேவார பாக்கள் இன்னிசைக் கருவியோடு இனிது பாடியபின் திரு. N. வடிவேலு முதலியார் அவர்கள் நங்குல மணியாகிய குமாக்கடவுளின் திருவிளையாடலைப் பற்றியும் நம்மவரது முதல் மகா நாட்டின் பெருமையைப்பற்றியும் திரு. D. பரசுராம முதலியார் மாணிக்க வல்லியின் சரித்திரத்தைப் பற்றியும் N. D. பாலசுந்தர முதலியார் இருந்தும் இறந்தவரைப் பற்றியும் மிகவும் விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் உவமான உவமேயங்களுடன் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியபின் தலைவர் முடிவுரைக்குப் பிறகு தலைவருக்கும் சபையோர்களுக்கும் நன்றி கூற, இரவு 7-45-க்குக் கூட்டம் முடிவு பெற்றது.

எ. முன்காமி

எஸ். அருணகிரி

காரியதரிசிகள்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா

ஸ்ரீ ஷண்முகானந்த சன்மார்க்க சங்கம்

திருமருகல்.

பிரமோதூத வருஷம் பங்குனி 4௨ செவ்வாய்க் கிழமை மாலை 7-க்குச் சங்கக் கட்டடத்தில் தலைவர் சு. ரு. இலட்சுமண முதலியார் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் ஓர் அனுதாபக் கூட்டம் நடைபெற்றது. காரியதரிசி க. சுப்பிரமணியன் எழுந்து பின் வருமாறு கூறினார்.

இன்றைக்கு ஏழாண்டெட்டு முன்னர் இச்சங்கத்தை நிறுவி அரும்பாடுபட்டுழைத்தவரும் 'என்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே' என்பதைச் சமூகத் தொண்டாற்றும் செயலில் காட்டியவரும் தென்னிந்திய மகாஜன சங்கத்தின் மலாய் நாட்டுப் பிரதிநிதியுமான உயர்சுவத் திருவாளர் இ. தி. தாண்டவராய முதலியார் காராஜானில் (Kajang F. M. S.) விண்ணுலகடைந்தார் என்ற செய்தி எங்களை மிகுந்த துக்கசாகரத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது. அன்றாடைய தமையனார் திரு-இ. தி. சோமசுந்தர முதலியார் அவர்களுக்கு ஏங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மேல்கண்ட விஷயத்தை யொட்டி தலைச்சங்கப் பிரசாரகர் சு. திருநாவுக்கரசு முதலியார் 'ஆக்கை நிலையாமை' 'புகழுடம்பு' 'கல்வி' 'சங்கத்தின் அவசியம்' இவைகளைப்பற்றி அரை மணி நேரம் அழகுறப்பேசி ஒவ்வொருவரும் திரு. தாண்டவராய முதலியார் அவர்களின் அரிய செயல்களைப் பேணி நடக்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தித் தென்னிந்திய மகாஜன சங்கத்தின் சார்பாக அவரது குடும்பத்தாருக்கு அனுதாபம் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

பின் எல்லோரும் எழுந்து நின்று அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

வயி. சா. இரத்தினசபாபதி முதலியார், காரியதரிசி.

கோவை ஜில்லா

செங்குந்த வாலிப மகாஜன சங்கத்தின் முதலாவதாண்டு நிறைவு விழா.

இச்சங்கத்தின் முதலாவதாண்டு நிறைவு விழா 15-3-31 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 10 மணிக்குக் கோவையை யடுத்த கணபதி என்னும் கிராமத்தில் ஆரம்பமாயிற்று. அழைப்புக்கிணங்கிக் கோவை, சேலம், மலபார் முதலிய ஜில்லாக்களிலிருந்து அநேக பிரமுகர்கள் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். ஆண்டு விழாத் தலைவர் புதுச்சேரி அரசாங்க மந்திரி உயர்திரு. ஆ. வே. முத்தைய முதலியார் B.A. B.L. அவர்களும் மற்றுமுள்ள குலப்பிரமுகர்களும் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். விழாவுக்காக அமைக்கப்பட்ட மிக அலங்காரமான பந்தலில் திரளான ஜனங்கள் கூடியிருந்தனர். கூட்டத்தைக் கோவை ஜில்லா நீதிபதி அவர்கள்

(District Judge) திறந்து வைத்தனர். அப்போது அவர் ஓர் அரிய சொற்பொழிவு ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்தினார். அதைச் சென்னை வழக்கறிஞர் உயர்திரு V. இரத்தின முதலியாரவர்கள் B. A. B. L. தமிழில் மொழி பெயர்த்தனர்.

அதன் பின்னர் தலைவருக்கு வரவேற்புப் பத்திரம் ஒன்று ஜில்லா சங்கத்தலைவர் உயர்திரு V. S. செங்கோட்டையா அவர்களால் வாசித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. தலைவர் தமது முன்னுரையில் பல அருமையான விஷயங்களைத் தெளிவாகப் பேசினார். அப்போது வாலிபர் நிலையும், கடமையும் அவர்கள் ஊழியத்தின் அவசியமும் ஆடம் பரத்தின் பிரயோஜன பின்மையும் பற்றி வெகு உருக்கமாகக் கூறினார். பின்பு சங்கத்தின் வருட அறிக்கைத்தாள் சங்கக் காரியதரிசியால் படிக்கப்பட்டது. பின்னர் சென்னை அட்வகேட் உயர்திருவாளர் V. இரத்தின முதலியார் B. A. B. L. அவர்கள் நாட்டின் நிலையும் நமது கடமையும் என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு நீண்ட சாரமான சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

மணி 12-30 க்கு மத்தியான போஜனத்திற்கு யாவரும் செல்லுவதற்குக் கூட்டம் கலைந்தது. சுமார் 600 பேர்களுக்குச் சங்கத்தின் பெர்க்கிஷ தாரரான உயர்திரு C. P. கப்பினி முதலியாரின் மேல் பார்வையில் கணபதியில் திரு. இரத்தினகிரி முதலியார் பங்களாவில் விருந்து நடந்தது. மற்றும் பலருக்குத் தலைவர் உயர்திரு V. S. செங்கோட்டையா முதலியார் பங்களா 'பக்தி' விலாசத்தில் விருந்து நடந்தது.

பிறகு 1-30-மணிக்கு மறுபடியும் கூட்டம் ஆரம்பித்தது. உயர்திருவாளர் ராவ்சாகிப் C. M. இராமச்சந்திரன் செட்டியார் அவர்கள் B.A. B.L. வழக்கறிஞர் கோவை "நெசவுத்தொழிலின் நிலை" என்பதனை வெகு அழகான ஆராய்ச்சியுடன் ஒரு மணி நேரம் விரிவுரை நிகழ்த்தினார். பின்னர் கோவை நகர பரிபாலன சங்கக் கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் உயர்திரு C. S. சொக்கலிங்கம் பின்னே அவர்களும் கோவை அரசாங்கக் கல்லூரி தலைமை ஆசிரியர் உயர்திரு S. சச்சிதானந்தம் பின்னே அவர்கள் B. A. L. T. முறையே "வினையின் ஆக்கம்" "மக்கள் இன்புற்று வாழ்வதெப்படி?" என்ற பரந்த விஷயங்களை ஆணித்தரமாக மனதில் பதியும் வண்ணம் எடுத்து உபநிஸித்தார்கள். அதன் பின்னர் திருவாளர்கள் சிவகுரு நாதம் பின்னே, கிருஷ்ணசாமிசுவண்டர், கொல்லங்கோடு முத்துக்குமாசாமி முதலியார் அவர்கள் சமூக முன்னேற்றத்திற்கான பல அரிய விஷயங்களைக் குறித்துச் சொல்லுரை யாடினர்.

ஒவ்வொரு சொற்பொழிவிற்கும் இடை இடையே வீணை, ஹார்மோனிய இன்னிசைக் கருவிகளுடன் வடசித்தர் கே. சி. சா. பழனியப்ப முதலியாரால் கீதம் பாடப்பட்டது. சாயங்காலம் 5-மணிக்கு யாவருக்கும் சிறுமுண்டி வழங்கப்பட்டது. புகைப்படங்கள் எடுக்கப்பட்ட பின்னர் 6-மணிக்கு

குக் கூட்டம் மறுபடியும் கூடியது. பலர் பல தீர்மானங்களைக் கொண்டுவந்தனர். அப்போது கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானங்கள் மிகவும் முக்யமானவைகளாயிருந்தாலும், விவாதம் அதிகம் நேரக்கூடியதாகவும் எல்லாச் செங்குந்தர்களுக்கும் பொதுவானதாகவும் காலதாமத மதிக்கமாகக் கூடியவையாக இருந்தபடியால் அவற்றைக் காஞ்சியில் கூடவீருக்கும் நமது இரண்டாவது மகாநாட்டில் யோசனை செய்து தீர்மானிப்பது நல்லதென்று விடப்பட்டது. பின்னர் தலைவர் தமது முடிவுரையில் நமது மதக்கொள்கைகளையும் நம்முடைய பிற்போக்குக் காரணங்களையும், எவ்வளவு நாம் முன்னேற்ற மனோபாவம் என்பதனைத் தெளிவாகத் தம் பன்னினியினிய மொழியில் கூறினார். அப்போது “வாலிபர்கள் எதையும் பழையதென்று தள்ளிவிடக் கூடாதென்றும், புதியன வென்று எல்லாவற்றையும் (சாரமற்றவையையும்) எடுத்துக் கொள்ளக்கூடா தென்றும், எவற்றையும் விவாதித்து அதன் உண்மைக் குணத்தை அறிந்து தான் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், வாலிபர்கள் முக்யமாகச் செய்யக்கூடிய தர்மங்கள் நடமாடும் கோயில்களான பாமர சகோதரர்களுக்கு அறிவுச்சுடர், கல்வி பயிலும் சந்தர்ப்பம், தங்களைச் சுத்தமாகச் செளக்கியமாக வைக்கும் முறைகளை விளக்கிக் கூறல் முதலிய உதவிகள் புரியவேண்டுமென்றும் பின்னர் கோவைச் சங்கம் பன்னெடு நாள் முன்னேற்ற வேலைகள் புரிந்து செவ்வனே நடந்துவர ஆகி கூறி ஆசனத்தமர்ந்தார்.

பின்பு உதவித் காரியதரிசி திரு ச. வே. சிங்காரவேலு முதலியார் B. A. கூட்டம் இனிது நடைபெற உதவி செய்த யாவையும் பல அலுவல்களையும் தூரத்தையும் கருதாது விஜயஞ் செய்த பிரமுகர்களையும், தலைவரையும் உபநிபந்தகர்களையும் மற்றும் யாவையும் வாழ்த்தி நன்றிகூறிப் பின்பு ஜில்லா சங்கத்தலைவர் உயர்திரு V. S. செங்கோட்டையா முதலியார் ஆண்டு முழுதும் பல அரிய காரியங்களைச் செய்யத் தம்முடைய அவகாசத்தையும், தேவையான பொருளையும், வாகனங்களையும் சங்கத்திற்கு குதவித்து போல சங்கக் குழுவின் வளர்த்து தானாகப் பலமடைந்து நடக்கும் திறமை பெறும் வரைச் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டனர்.

கூட்டத்தின்போது செங்குந்த மரபினரின் முக்கிய தொழிலான நெசவுப் போரை ஊக்கிக்க ஒரு தொழிற் காட்சிச்சாலை வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்குக் குலாபிமானிகள் சித்தோடு, பவானி, சென்னிமலை, கோவை முதலிய இடங்களிலிருந்து தங்கள் ஜமக்காளம், கத்தர் சுதேசி, சேலைகள், வேஷ்டிகள், துண்டுகள், பெட்டித் முதலிய வற்றை அனுப்பிவைத்தார்கள். அதே சமயத்தில் கோவை ஜில்லா அரசாங்கச் சுகாதாரம், மதுவிலக்குக் கண்காட்சிச் சாலையும் அங்கே ஜில்லா சுகாதார ஆபீசர் Dr. ஜார்ஜ் என்பவரால் கொண்டு வரப்பட்டது. பால்மெஷின் முதலியவைகளும் கண்காட்சிச் சாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மா. ரா. இரத்தினகிரி முதலியார், காரியதரிசி,

செங்குந்த வாலிபர் கழகத் திறப்பு விழா

24 4-31, தி வெள்ளிக்கிழமை கோயமுத்தூர் ஜில்லா செங்குந்த வாலிபர்மஹாஜன சங்கம் சென்ற ஓராண்டாகக் கிராமங்களில் சீர்திருத்த வேலை செய்து கொண்டு வந்தது. மேற்படி சங்கத்திற்குக் கோயமுத்தூரில் ஓர் இருப்பிடம் இல்லாதிருந்த ஒரு குறையை நீக்குவதற்கும், உயர்தரக் கல்வியை நாடிவரும் மாணவர்கள் வகுப்பதற்கும், அயலூர்களிலிருந்து வியாபாரம், விவகாரம், சங்கம் முதலிய அலுவலக வரும் செங்குந்தர்கள் தங்கிச் செல்வதற்கும், கோயமுத்தூரில் வசிக்கும் செங்குந்தர்கள் வாரந்தோறும் கூடுவதற்கும், வாசகசாலை நிறுவுவதற்கும், இரவு பாடசாலை நடத்துவதற்கும் மிகவும் அவசியமெனக் கருதிக்கோவை ரங்கே கவுண்டன் வீதி 17/217 நெம்பர் வீட்டின் (சீதா விலாச பேங்கின்) மேல் மெத்தைகளைக் குடிக்கூலிக்குப் பேசி அதில் கோயமுத்தூர் ஜில்லா செங்குந்த வாலிபர் கழகம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அக் கழகத்தின் திறப்பு விழாவைக்கோவை நகர பரிபாலன சபைத் தலைவரும், ஜில்லா போர்டு தலைவரும் M. L. C. யுமான உயர்திருவாளர் திவான் பகதூர் C. S. இரத்தின சபாபதி முதலியாரவர்கள் செய்து வைத்தார். அப்போது அவர் ஓர் அறிய சொற்பொழிவு நடத்தினார். “ஒவ்வொரு கலாசாலைக்கும் ஒவ்வொரு விடுதி (Hostel) அவசியம் என்றும், ஆனால் சில அசந்தர்ப்பங்களாலும் பணவசதி யின்மையினாலும் கோவை நகரத்தில் அங்கனம் விடுதிகள் அமைக்க முடியவில்லை. ஆனால் செங்குந்தர்களைப் போலவே இதர சமூகத்தவர்களும் தத்தம் மாணவர்களுக்கும் தீய வழிகளில் பிரவேசியா வண்ணம் பாதுகாப்புள்ள ஒரு விடுதி அமைப்பார்களானால் ஒவ்வொரு சமூகமும் விருத்தியடைவதல்லாமல் தேசமே செல்வாக்குப் பெறும் என்றும் கூறிச் செங்குந்த மாணவர்கழகம் நன்கு நடைபெற வேண்டும் என்று வாழ்த்தினார்.

வந்தோபசாரத்திற்குப் பிறகு கூட்டம் பிற்பகல் தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

பின்னர் மாலை 3-மணிக்கு உயர்திருவாளர் V.S. செங்கோட்டையா முதலியார் தலைமையில் ஒரு கூட்டம் கூடியது.

பொள்ளாச்சி தாலுகா வடசித்தூர் செங்குந்தர் சங்கக் காரியதரிசியான கே. சி. சா. பழனியப்ப முதலியார் தமது இனிய குரலில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினார்.

தலைவர் முடிவுரை கூறி முடித்தவுடன் புது வருஷத்திய காரிய நிர்வாக சபை தேர்தல் நடந்தது.

காரிய நிர்வாக சபை அங்கத்தினர்கள்

தலைவர்:-உயர்திருவாளர் V. S. செங்கோட்டையா முதலியாரவர்கள்.

உபதலைவர்கள் :-

1. உயர்திரு, அ. சாமிகாது முதலியார் காரமடை
2. ,, க. பெருமான் முதலியார் கோவை
3. ,, K. முத்துக்குமாரசாமி முதலியார் கொல்லங்கேடு.

பொக்கிஷதார் :-

1. உயர்திரு C. P. சுப்பினி முதலியார் கோவை
2. ,, M. இராமசாமி முதலியார் ,,

காரியதரிசி :-

உயர்திரு, வா. ப. நஞ்சய்யமுதலியார், கணபதி.

துணைக் காரியதரிசிகள் :-

உயர்திரு ச. வே. சிங்காரவேலு முதலியார் B.A., கோவை.

,, P. சுப்பையா முதலியார், கோவை.

மற்ற அங்கத்தினர்கள் :-

உயர்திரு V. V. வெள்ளியங்கிரி முதலியார், கோவை.

,, S. சுப்பையா முதலியார், ,,

,, V. S. A. ஆறுமுக முதலியார், ,,

உயர்திரு K. குமாரசாமி முதலியார், கோவை.

,, செ. சுப்பையா முதலியார் ,,

,, கல்வப்ப முதலியார் ,,

,, நஞ்சப்ப முதலியார் ,,

,, மா. ரா. இரத்தினகிரி முதலியார் ,,

,, சி. ரா. சுப்பையா முதலியார் ,,

மற்றும் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் நம்மவர்க்குக் குடிவொரு கிராமத்திற்கும் இரண்டு மெம்பர்கள் தேர்தெடுக்கப்பட்டனர்.

இவ்வருடம் வைகாசித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் கூடவீருக்கும் இரண்டாவது மகாநாட்டிற்கு அனுப்புவதற்காகக் கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

(1) நமது குறைகளுக்குக் காரணமான அறிவு விரும்பியின்மையையும், கல்வியின் மையையும் நீக்கி, அறிவு, சல்வி, இவ்விரண்டையும், சம் குலத் தார் பெறுமாறு செய்யவேண்டும். நமது குலத்துச் சிறுவர், சிறுமிகள், யாவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வி அவசியம் கொடுக்கவேண்டும்.

(2) தாலி, சீர், சடங்குகளில் வித்தியாசமிருப்பதால் ஒற்றுமைக் குறைவும், வீரோதமும் பேதமும், ஏற்படுகின்றது. அதைத் தவிர்க்க எல்லா ஊர்களிலும் நம் செங்குந்தர் ஒரேவிதமான சீர் சடங்குகளை நடத்த ஏற்பாடு சங்க மூலம் செய்ய வேண்டும். ஆடம்பரச் செலவைத் தவிர்த்துச் சிக்கனமாகச் செய்யவேண்டும்.

(3) பல வகுப்புக்களாகப் பிளவுபட்டிருக்கும் நமது ஜாதியினர் யாவரும் ஒற்றுமையாவதற்கு

முக்கிய வழியான ஒற்றுமைக் கல்யாண சம் பந்தங்களைச் சீக்கிரத்தில் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஒற்றுமைத் திருமணங்களுக்கு வீரோதமாகச் சில இடங்களில் ஜாதிக்கட்டுப்போன்ற கஷ்டங்களை அறிவினத்தால் செய்து நம் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் செயல்களைக் கண்டித்து ஒற்றுமையை வளர்க்கவேண்டும்.

(4) நம்மவர் யாவரும் அன்னிய நாட்டுத்துணி பிடிக்கரிந்து நம் நெசவுத்துணிகளை உடுத்துவதல் காமல், நமது தொழிலிலிருத்திக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். பொதுவில் கிராமத்தோறும் கூட்டுறவுச் சாதனங்கள் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும்.

(5) மது பானத்தால் கெடுதியே யன்றி நன்மை ஏற்படாது என்பது தெளிவான விஷயம். அதனால் மதுவிலக்குக்காக ஜாதிக்கட்டுமானம் ஊர்க்கட்டுமானம் செய்த மதுபானத்தை அடியோடு ஒழிக்கவேண்டும். மற்றும் அலரிம்சையும், சத்தியமும், அடிப்படை யாகக் கொண்டு ஒழுக்கவேண்டும்.

ஷை தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றின பின்னர் சங்கத் தலைவர் உயர்திருவாளர் V. S. செங்கோட்டையா முதலியாரும் காரியதரிசி உயர்திரு, E. V. சிங்காரவேலு முதலியார் B. A. அவர்களும் புது வருஷத்திய திட்டத்தைக் கிராம வேலை, உள்ளூர் வேலை என்ற இரண்டு பாகுபாடுகளுடன் சலிஸ்தாரமாகக் கூறினார்கள்.

கிராமங்களில் கஷிச் சண்டைகள் பிற ஜாதியினர் ஆதிக்கத்தால் துன்பப்படுதல், கல்வியின்மை, வீண் விவகாரங்கள், தொழிலிலிருத்தியின்மை முதலியவற்றை நீக்கி, முன்னேற்ற மடையச் செய்வதற்கு நம்மவர் வதியும் கிராமங்களில் மாதமொருமுறை கூட்டம் போடவேண்டும். உள்ளூரில் தொழிலாளிகள் அதிகமாயிருப்பதால் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒய்வு காலமானதாலும், ஞாயிறுதோறும், கோயமுத்தூர் ஜில்லா செங்குந்த வாலிபர் கழகத்தில் கூட்டம் கூடி அபிவிருத்திக்கான விஷயங்களை ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்றும் சங்கம் என்றும் சீர்திருப்புகள் நடந்து வருவதற்கு மூலதனத்திற்காகக் கிராமத்தார் ஒவ்வொருவரும் வருஷ மொன்றுக்கு எட்டணவும், கல்யாணத்திற்கு ஒவ்வொரு ரூபாயும் உள்ளூர் வாசிகள் மாதம் மாதம் அவரவர்கள் நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு கட்டணமும் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நமது கழகத்தை நமது தலைச் சங்கத்தோடு இணைக்க 5 ரூபாய் அனுப்பவேண்டுமென்றும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றின.

பின்னர் சந்தன தாம்பூலம் வழங்கப்பட, கூட்டம் இனிது கலைவந்தது.

சுப்பையா முதலியார், காரியதரிசி.

